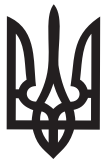
П'ЯТНИЦЯ, 2 ГРУДНЯ 2005 РОКУ. № 229 (3729)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ПРОЕКТ ДЕРЖБЮДЖЕТУ ПОВЕРНУТО УРЯДУ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У центрі Людмила Супрун, Віктор Пинзеник.

Коментуючи бюджетний процес, глава парламенту припустив, що ухвалення проекту закону про Держбюджет-2006 в остаточній редакції, можливо, відбудеться навіть 31 грудня. Пожартувавши, що до цього вже не звикати, В. Литвин наголосив, що парламент зробив усе для налагодження співпраці з урядом і закликав до спільної роботи уряду та Верховної Ради. Водночас В. Литвин висловив стурбованість щодо того, що уряд «намагається сховати у бюджеті» антизаконні та антиконституційні рішення — про скасування пільг ветеранам, чорнобильцям і дітям війни. Про такі наміри, на переконання Голови Верховної Ради, треба публічно заявляти. Водночас Володимир Литвин не вважає ймовірною відставку чинного уряду, оскільки, за його словами, ніхто не захоче брати на себе відповідальність за те, що не буде уряду в країні. Натомість охочих критикувати уряд і намагатися заробити на цьому політичні дивіденди, вважає В. Литвин, не бракуватиме.

(Продовження на 2-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Володимир Литвин: «Мене цікавить встановлення істини»

«Погано йдуть справи у деяких командах, тому вони витягли з рукава останню карту», — так прокоментував в інтерв'ю журналістам Голова Верховної Ради Володимир Литвин останні заяви колишнього охоронця Леоніда Кучми Миколи Мельниченка після його прибуття в Україну. В. Литвин сказав, що жодних «контрзаходів» стосовно ексмайора не вживатиме, а буде «просто жити і працювати». «Це була велика авантюра, на якій досі намагаються здобути великі дивіденди, — така загальна оцінка «касетного скандалу» Голови Верховної Ради. — Я цією темою не переймаюся, вона мене просто не цікавить. Мене цікавить лише встановлення істини».

(Продовження теми на 3-й стор.).

«Азовмаш» обійшов конкурентів

Маріупольське ВАТ «Азовмаш» виграло тендер на постачання сталевозів для ВАТ «Нижньотагільський металургійний комбінат» (Росія).

Перемога стала можливою завдяки поліпшенню конструкторами підприємства виробів, що випускаються. Машини використовуватимуться на установці «піч-ківш» та вакууматорі. Вони здатні транспортувати сталерозливальні ковші місткістю 175 тонн. Багаторічний досвід проектування і виготовлення сталевозів на «Азовмаші» для експлуатації в різноманітних технічних і кліматичних умовах дає змогу створити оптимальні конструкції, які забезпечують високу надійність та довгий термін служби. За всю історію підприємства тут спроектовано, виготовлено і поставлено замовникам більш як сотню сталевозів вантажопідйомністю від 15 до 520 тонн, **повідомляє наш донецький власкор Ліна КУЩ.**

Ринковий статус уже в кишені. Але ще не в руках

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Євросоюз прийняв політичне рішення про надання Україні статусу країни з ринковою економікою. Про це вчора повідомив журналістам Президент України Віктор Ющенко після завершення дев'ятого саміту Україна—ЄС. «Важливим висновком саміту стало те, що Україна виконала п'ять механічних критеріїв для отримання цього статусу», — заявив Президент. Він додав, що формалізація цього рішення, а водночас і остаточна ліквідація антидемпінгових розслідувань проти українських експортерів настане через один-два місяці.

(Продовження читайте на 5-й стор.).

КОРОТКО

■ За словами начальника УМВС Львівщини, правоохоронці знайшли автомобіль, з якого було розстріляно Сенчука.

■ Білоруський опозиціонер Мілінкевич упевнений, що в Білорусі після президентських виборів відбудеться «революція духу».

■ Як стверджують у Держкомпідприємництві України, підприємці зможуть отримати свідоцтва про держреєстрацію єдиного зразка і наступного року.

■ У Дніпропетровську через відсутність ліміту газу відключено гарячу воду в житловому фонді.

НОВИНИ

ХТЗ зупинив виробництво

На складах підприємства нагромадилося близько тисячі машин, але їх ніхто не купує. Тому завод вирішив на півтора місяця зупинити виробництво сільськогосподарської техніки. Це перший простій за всю історію існування підприємства, за винятком воєнних років. Навіть у тяжкі часи української незалежності ХТЗ не тільки випускав трактори, а й розробив і довів до серійного виробництва майже два десятки машин різного призначення.

(Закінчення на 4-й стор.).

У метро — за безконтактною карткою

Учора Київський метрополітен поряд зі звичними для нас жетонами і проїзними почав продавати безконтактні картки. Кожна з них розрахована на 50 поїздок. При цьому вартість однієї поїздки, як і раніше, — 50 копійок.

Такими картками вже давно користуються працівники метрополітену. Від проїзних вони відрізняються тривалістю використання — десять років. Заставна вартість безконтактної картки — сім гривень. Затим пасажир може поповнювати її в міру потреби. Це можна зробити в касі метрополітену або у спеціальних автоматах. Вони вже з'явилися на станціях. Як запевнили нас у метрополітені, картку можна буде навіть повернути і одержати компенсацію із заставної суми — близько шести гривень. Поки що Київський метрополітен вирішив продавати обмежену кількість безконтактних карток, щоб іще раз перевірити автоматизовану систему проходження пасажирів. А от іменні картки для пільговиків з прізвищем і фотографією обіцяють запровадити навесні. Тоді ж метрополітен планує цілком перейти на оплату проїзду за допомогою безконтактних карток і жетонів.

«Запаморочена» танкова башта. Версії трагедії

Причиною трагічної загибелі двох військовослужбовців строкової служби у навчальному центрі «Десна», за результатами попереднього розслідування, стала втрата орієнтування екіпажем танка під час навчальних стрільб. Про це повідомив командувач Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-полковник Микола Петрук.

— Екіпаж втратив орієнтування на місцевості та здійснив постріл штатним осколково-фугасним снарядом калібру 125 міліметрів у напрямку, протилежному мішеневому полю, — поінформував командувач. — Снаряд влучив у клас відпрацювання нормативів, в якому в той час перебували молодший сержант Сергій Ковпак, рядовий Анатолій Надточій та рядовий Олександр Бурдін.

(Закінчення на 4-й стор.).

Затримано фальшивого есбеушника

У Могилеві-Подільському, що на Вінниччині, двоє невідомих із застосуванням зброї заволоділи автомобілем «БМВ-520» і вирушили у бік Чернівецької області. Затримати викрадений транспорт буковинська міліція змогла лише на дамбі Новодністровської ГЕС. Викрадачі — 27-річний киянин та його співучасник, який, окрім пістолета «Вальтер», мав при собі фальшиве посвідчення лейтенанта СБУ.

ПОЛІТИКА

П'ЯТНИЦЯ, 2 ГРУДНЯ 2005 ■ № 229 (3729)

Уряд планує зобов'язати всіх керівників підприємств платити зарплату не меншу мінімальної

Народні депутати України вважають, що рівень саміту «Україна—ЄС» свідчить про підвищення довіри міжнародної спільноти до нашої держави

■ САМОВРЯДУВАННЯ

На своїх помилках заочно вчитися не можна

Красні Окни — район прикордонний, невеликий: у ньому проживає лише 22 тисячі осіб. 54 населені пункти, 14 сільських і селищних рад, 20 шкіл, майже 4 тисячі працюючих, середня зарплата перевищує 330 гривень. Новина, що на позачерговій сесії райради обговорюватимуть питання про недовіру голові районної державної адміністрації Володимиру Тижу, вмить облетіла всі села.

Володимира Петровича, першого секретаря районної організації Соцпартії, у районі знають добре. До своїх 59 років він устиг покерувати райкомунгоспом, очолював фермерське господарство. Згодом за «квотним принципом» він опинився в кріслі глави Красноокнянського району.

— Із 44 депутатів 30 підписали звернення на моє ім'я з проханням провести позачергову сесію, — розповів «Голосу України» голова районної ради Микола Шевченко. — 3 листопада сесія відбулася, на ній були присутні 37 депутатів. Її результатом стало голосування за порядком денним про оголошення недовіри голові райдержадміністрації. За недовіру висловилися 28 депутатів, 4 — проти, 5 — утрималися. У своїх виступах депутати висловлювали неприємні для Володимира Тижа речі. Критикували здебільшого кадрову політику й уміння господарювати.

Однак сам Володимир Тиж вважає, що на сесії влаштували судилище над ним.

— Однозначно можу сказати, що сесія райради, яка планувалася як розправа наді мною, мети своєї не досягла. Уже зараз до мене приходять депутати районної ради і заявляють, що відкликають підписи під зверненням про висловлення мені недовіри.

За сім місяців, протягом яких я очолюю район, моїй команді вдалося зрушити з мертвої точки проблему газифікації району, яку не могли розв'язати роками. Чесно скажу, мені нині не до інтриг і таємниць — всі думки про майбутній врожай. Слава Богу, 80 відсотків озимих зійшло, а це означає, що без хліба не залишимося. Ну а у відповідь своїм політичним супротивникам скажу, як кажуть в Одесі: «Не дочекається».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Рада Європи — головний партнер і критик

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ханне Северинсен, Борис Олійник і Володимир Литвин.

Вступом до Ради Європи Україна продемонструвала свою відданість принципам верховенства права, забезпечення свобод і основних прав людини. Саме у Страсбурзі ми зафіксували нашу європейську перспективу. Бо членство в Раді Європи було необхідною передумовою реального входження до інших важливих структур європейської демократичної спільноти. Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, відкриваючи конференцію «Україна — 10 років у Раді Європи: досвід та перспективи». Виступаючи перед представниками РЄ, зорема доповідачем Х. Северинсен, генеральним директором РЄ з політичних питань Ж.-Л. Лораном, представниками українського парламенту та уряду, Голова Верховної Ради наголосив, що шлях до Європи був непростим.

«Незважаючи на те, що внутрішній розвиток України в 1995 році був далекий від ідеалів демократії, а державна пострадянська модель несла в собі авторитарні риси, треба віддати належне тодішнім керівникам: навіть за складних перехідних умов і слідування принципам так званої багатовекторної дипломатії, Президент, Верховна Рада і уряд України зробили, як на мене, сміливий крок назустріч європейській території свободи і законності», — наголосив Володимир Литвин.

Україна й досі далека від виконання тих зобов'язань, які взяла на себе, вступаючи до РЄ. Особливо це стосується, за словами Голови Верховної Ради, сфери реформування чинного законодавства на основі норм та стандартів РЄ. Вся конвенційна спадщина цієї організації нараховує 201 конвенцію. Україна, як повідомив міністр юстиції Сергій Головатий, ратифікувала лише 47, тобто приблизно двадцять відсотків. Винуватцями того, що ми так мляво приєднуємося до європейського законодавства, пан Головатий назвав міністрів юстиції та закордонних справ останніх десяти років.

Іншим об'єктом критики з боку ПАРЄ є конституційна реформа. Як заявила на конференції доповідач Парламентської асамблеї Ханне Северинсен, більшість змін до Конституції дуже правильні, але ті дві, що стосуються розширення прав прокуратури та введення імеративного мандату, не відповідають європейським стандартам. Таке рішення прийняв не лише Моніторинговий комітет ПАРЄ, а й Венеціанська комісія.

З такою думкою погоджується і голова української делегації у ПАРЄ Борис Олійник. «У поправках до Конституції ми відступили назад, пропонуючи розширити функції прокуратури та вводячи імперативний мандат, що суперечить вимогам ПАРЄ. Не знята з порядку денного і вимога незалежності судової влади», — відзначив він у своєму вступному слові.

Вл. інф.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Проект держбюджету повернуто уряду

Ранкове засідання 1 грудня (Початок на 1-й стор.).

Міністр фінансів Віктор Пинзеник, представляючи проект держбюджету на 2006 рік, сказав, що під час підготовки документа до другого читання було враховано абсолютну більшість пропозицій народних депутатів. Порівняно з документом, котрий розглядався під час першого читання, дохідну частину бюджету збільшено з 120,3 млрд. грн. до 125,8 млрд. грн.; видатки — із 130,2 млрд. до 138,7 млрд. гривень. Збільшення доходів та видатків відбулося за рахунок повнішого врахування деяких джерел та корекції дефіциту бюджету. Дефіцит бюджету пропоновано збільшити із 9,9 млрд. до 12,9 млрд. грн., або 2,5 відсотка від ВВП. Також міністр фінансів повідомив, що видатки місцевих бюджетів збільшено на 5,8 млрд. гривень. А кошти на розвиток села передбачено в розмірі 10 млрд. грн. За словами В. Пинзеника, суть дискусії з бюджетним комітетом полягає в тому, що комітет не підтримує заходів уряду зі щорічного зниження податків, заперечує проти виділення коштів на формування резервів, а повне врахування пропозицій депутатів може призвести до того, що дефіцит бюджету становитиме 3,7 відсотка від ВВП. З огляду на наявність розбіжностей уряд пропонує повернутися до ухвалення остаточного рішення стосовно бюджету наступного пленарного тижня. Перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань бюджету Людмила Супрун наголосила, що парламент має повернути проект бюджету на доопрацювання до Кабінету Міністрів, щоб уряд, урахувавши вимоги Бюджетної резолюції, підготував документ до повторного другого читання. Цю пропозицію було підтримано 274 голосами.

На початку засідання сесія заслухала звіт Кабінету Міністрів.

— Українська економіка заспокоїлась і демонструє ознаки пожвавлення, у повному обсязі виконуються усі соціальні програми, розпочато формування передумов для економічного зростання, подолано тенденцію до скорочення темпів приросту валового внутрішнього продукту, — зазначив під час учорашнього звіту у Верховній Раді Прем'єр-міністр України Юрій Єхануров. «Якщо в когось є запитання, чи будуть кризи, то відповім: криз немає і не передбачається», — зазначив він. Доповідаючи депутатам про проблемні питання соціально-економічного розвитку нинішнього року та прогнозуючи розвиток України у 2006-му, Юрій Єхануров зазначив, що сьогодні уряд вживає заходів для контролю за інфляцією, дотримання позитивного платіжного балансу та валютного курсу грошової одиниці. Також сьогодні практично на сто відсотків виконується план зростання обсягу доходів державного бюджету. Податкові надходження до зведеного бюджету за десять місяців зросли на 56,7 відсотка, зокрема, надходження ПДВ збільшилися удвічі, податку на прибуток підприємств — в 1,5 разу, в 3,9 — зросли надходження до бюджету від державних підприємств. Глава уряду повідомив, що за підсумками десяти місяців нинішнього року держбюджет має профіцит у 2,3 млрд. грн., тоді як у 2004-му був дефіцит на рівні 6,4 млрд. грн. На його думку, саме це дасть змогу до кінця року утримати бюджет дворідсоткового дефіциту. Стосовно планів на 2006 рік, то уряд прогнозує зростання ВВП на рівні семи відсотків, подальше збільшення мінімального розміру зарплати і соціальної допомоги та мінімальної пенсії за віком відповідно до зміни прожиткового мінімуму. Ю. Єхануров прогнозує, що наступного року реальні доходи громадян зростуть на 9,8 відсотка, а середньомісячна зарплата — на 11,9 відсотка.

Проте подальше обговорення показало, що народні депутати налаштовані не так оптимістично. Володимир Яворівський (фракція «Реформи і порядок») зазначив, що взагалі складно зрозуміти, як уряд може звітувати через два місяці своєї роботи. На його думку, це, мабуть, пов'язано з тим, що в нас усі уряди тимчасові. Микола Рудьковський (СПУ) не погодився з тезою прем'єра про те, що в майбутньому не буде криз. І заявив про можливість енергетичної кризи та кризи на ринку зерна. Петро Цибенко (КПУ) повідомив, що фракція взагалі пропонує виставити урядові незадовільну оцінку і що для такої оцінки достатньо пропонованого проекту бюджету, котрий веде до знищення села.

Ігор Єремеєв (фракція Народної партії) зазначив: на жаль, сьогодні все вказує на те, що програма уряду «Назустріч людям» трансформується у програму «назустріч виборам». На підкріплення цієї тези він навів приклад, що Президент підтримав ініціативу Голови Верховної Ради про визнання 2006-го роком села, однак у бюджеті на наступний рік цю пропозицію майже не прописано, тому фракція за такий бюджет не голосувати-ме. Отже, після виступів представників фракцій і груп запропонували повернутися до постанови про звіт Прем'єр-міністра після ухвалення бюджету на 2006 рік.

Після цього парламент перейшов до голосування. Постанову, якою пропоновано звіт глави уряду взяти до відома, підтримали лише 163 народні депутати. Коли парламент повернеться до ухвалення постанови про звіт уряду, стане відомо після розгляду цього питання в комітетах та фракціях.

Відбулися чергові зміни у складі депутатських фракцій та груп. Євген Сігал увійшов до фракції «Єдина Україна», а Володимир Сівкович — до фракції «Регіони України». На початку засідання головуючий привітав із днем народження Олександра Карпова та Володимира Мазуренка.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

■ ФОТОФАКТ

Селянські пікети біля Верховної Ради під час розгляду бюджету на 2006 рік у другому читанні з вимогами збільшення бюджетних асигнувань селу.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ ЮЩЕНКУ В. А.

Вельмишановний пане Президенте!

Ми, народні депутати України, які не байдужі до майбутньої долі нашого селянства і, власне, долі всієї України, звертаємось до Вас, пане Президенте, з такою заявою.

Весь її короткий зміст, цінуючи Ваш робочий час, обмежується характеристикою такої відомої усій Україні номенклатурної фігури, як міністр аграрної політики Олександр Петрович Баранівський.

Коментувати стан і перспективи розвитку аграрного сектору економіки країни за нинішнього керівництва Мінагрополітики — справа марна і зайва. Адже всі теле- і радіо канали, а також привласнена за депутатські мандати, відома партійною приналежністю до «товариша» Баранівського багатотиражна селянська газета «Сільські вісті» вустами нинішнього міністра оптимістично, настирливо віщують усім громадянам блаженне благополуччя у продовольчій сфері.

Усі, хто за період правління Баранівського у міністерстві мав хоча б будь-яке відношення до методів роботи цього відомства, а це майже десять місяців, переконалися, що тут домінують не інтереси загальнодержавної ваги, а егоїстично власницькі, ідеологічно-партійні постулати.

Маючи потужну підтримку з боку однопартійців, «товариш» Баранівський вільно поводиться на численних всеукраїнських ефірних передачах, бажане видає за дійсне, апелює недостовірними фактами, зухвало заявляє, що «...ліпше зайвого бика вигодувати, ніж утримувати вченого» (сам є кандидатом економічних наук), чим підриває довіру до високоурядовців загалом і до Вас, Вікторе Андрійовичу зокрема.

На нашу думку, його хворобливі настрої щодо «перспектив» розвитку окремих аграрних галузей, відверті ідеологічні збочення призведуть до ще більшого зубожінння села, спаду аграрного виробництва, незворотного занепаду економіки держави загалом. Сьогодні принципи роботи міністерства висвітлені в численних негативних публікаціях: «Голос України», «Дзеркало тижня», «Свобода», «Агробізнес сьогодні», «Фермер України», інших, що є свідченням громадської оцінки нікчемного господарювання міністра-невдахи. До цього можна додати «Відкритий лист» на Ваше ім'я 20 народних депутатів України від 6 липня 2005 року, в якому йдеться про згубну політику О. Баранівського щодо перспективи розвитку окремих галузей агропромислового комплексу, «Відкритий лист» 15 народних депутатів України до Прем'єр-міністра України Ю. Єханурова про недоцільність залишати на посаді міністра О. Баранівського, «Депутатський запит» від 15 червня цього року народних депутатів до Генерального прокурора та міністра фінансів про тенденційність у фінансуванні птахівничої галузі. Негативну оцінку діяльності одержало відомство Баранівського з боку депутатського корпусу на дні уряду з питань АПК у Верховній Раді 23 вересня 2005 року.

Зазначені негативи і негаразди переконують у тому, що О. Баранівський та його оточення вже завдали економічних збитків в Україні: підривна політика у тваринництві, зокрема, в «перспективі» розвитку свинарства, методології закупівлі зерна у 2005 році, витратна посівна компанія цієї осені, згубне ставлення до життєво важливих інтересів розвитку фермерства, аграрної науки, цинічна кадрова політика і в майбутньому завдадуть дедалі більшої шкоди селянським інтересам, стануть гальмом у здобутті загальноєвропейських і світових цінностей, які Ви, Вікторе Андрійовичу, сповідуєте.

Переконані, що в Україні мають домінувати прописні людські істини: порядність, чесність, професійність, відданість державній справі, суспільству, а не професійна недосконалість і обмеженість, підкріплені партійною приналежністю. Впевнені, що усунення з посади міністра О. Баранівського не стане трагічною подією в історії, а буде очищенням аграрного сектору від догматичного баласту.

З повагою і надією на державне розуміння у розв'язанні питання відставки «аграрного» міністра, народні депутати України:

О. Парубок, О. Білорус, М. Баграєв, М. Зубець, О. Борзих, М. Гладій, С. Сас, В. Зубов, П. Сулковський, А. Шкіль, С. Шевчук, В. Таран (Терен), А. Семинога, О. Бондаренко, Ю. Крук, Г. Руденко, О. Косьяненко, В. Рябіка, Л. Сватков, В. Дубицький, О. Климпуш, О. Царенко, Г. Калетнік, А. Козловський, П. Толочко, Г. Астров-Шумілов, В. Пустовойтенко, С. Татусяк, В. Кириллов, К. Самойлик, М. Лобода, В. Лещенко, В. Єщенко, В. Новак, С. Пхиденко, В. Аніщук, М. Маркуш, М. Шульга, В. Анісімов, В. Петренко, О. Юхновський, І. Засць, Ю. Ширко, М. Оніщук, О. Слободян, С. Хмара, В. Гошовський, І. Рішняк, В. Чичков, О. Корсаков, О. Стоян, Я. Сухий, В. Горбаль, Е. Матвійчук, Л. Полякова, В. Макеєнко, В. Заічко, В. Демьохін, Т. Чорновіл, В. Антемюк, М. Комар, Л. Кириченко, В. Хара, Р. Сафіуллін, В. Бронніков, Л. Ісаєв, В. Мартиновський, В. Шпак, В. Калінчук, О. Лукашук , М. Сятиня, Б. Андресюк, О. Зарубінський.

Екс-охоронець під охороною «Альфи»

Позавчора ввечері на Миколу Мельниченка в Борисполі чекали журналісти, слідчі Генпрокуратури та спецпідрозділ «Альфа» Служби безпеки України, який займається охороною особливо важливих свідків. Під його «патронат» після деякої затримки потрапив ще один пасажир — колишній депутат Олександр Єльяшкевич, який також наполягає на своєму «особливому» статусі.

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

Невідомо, чи вдовольнив екс-майор першу цікавість спеців у «справі Гонгадзе» з ГПУ — Романа Шубіна та Юрія Грищенка, а ось журналісти, по суті, до Борисполя прокаталися безрезультатно. Пославшись на втому, Микола Мельниченко практично не відповів на жодне запитання. Трохи говіркішим був пан Єльяшкевич, хоча також нового не відкрив. Вони приїхали, «щоб Кучма та його злочинне угруповання понесли заслужене покарання...» Докладніше про записи екс-охоронця та те, що відбувається довкола цих «нотатків з життя» відомих осіб, «американські гості» обіцяли розповісти пізніше — наступного тижня на прес-конференції, коли «змиють порох» далеких доріг.

Миколі Мельниченку вже виписали повістку для надання свідчень у ГПУ. Чим закінчиться ця давно очікувана процедура? — запитання дуже важливе. Розшифрування конкретних таємниць затяжного творчого періоду «майора-цифровика» та його співавторів чи чергову порцію гучних, але дещо риторичних обвинувачень «людей, у котрих руки в крові». За п'ять років пан Мельниченко своїми суперечливими заявами та ексцентричними діями зумів перетворити свій умовний «диктофон» на предмет анекдотів, і тепер тільки від нього залежить «реабілітація пристроїв для записування». Пояснення, що хтось заважає ефективному розслідуванню, здається, не дуже тепер переконливе.

Так само не можуть вдовольнити нашу цікавість і аргументи від бютівця Андрія Шкіля (який зустрічав Мельниченка та Єльяшкевича в Шереметьєво), чому особливо важливий свідок для транзиту обрав саме Москву, зробивши таким чином зайвий гак у дві тисячі кілометрів, а не Варшаву, як зазвичай практикується у таких випадках. Посилання на відсутність польських віз може переконати лише тих, хто ніколи далеко не літав: для транзитних пасажирів, котрі не виходять за межі прикордонного контролю в аеропорту, як відомо, віза не потрібна. В контексті популярних останнім часом чуток про співпрацю Мельниченка з ФСБ його приземлення у Москві для багатьох видається підозрілим.

Утім, це все передчасні домисли. Від колишнього майора суспільство чекає конкретних — від альфи до омеги — свідчень у «справі Гонгадзе». І хай для цього його береже його «Альфа»!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Потрібна правова оцінка, а не передвиборні емоції

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Приїзд в Україну колишнього охоронця колишнього Президента України Леоніда Кучми Миколи Мельниченка, на відміну від ЗМІ, жодного ажіотажу в парламенті серед депутатського корпусу не спричинив. Утім, наш кореспондент поцікавився у народних обранців їхнім ставленням до повернення горезвісного екс-майора.

Віктор ДРАЧЕВСЬКИЙ, голова Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань організації «касетного скандалу» і його впливу на національну безпеку України, член депутатської групи Народного блоку В. Литвина:

— Наша комісія вже провела п'ять засідань і цілком вивчила всі матеріали зі стенограм Верховної Ради за останні п'ять років, публікації у ЗМІ, виступи на телебаченні, повідомлення в Інтернеті і затвердила рішення щодо схеми постановки запитань до тих людей, в тому числі і політиків, котрі потрапили у поле зору в цих матеріалах. На ці запитання вони повинні будуть відповідати, коли їх буде запрошено на засідання комісії.

Ще 23—24 листопада ми направили до Департаменту США через МЗС України повідомлення про те, що комісія запрошує Миколу Мельниченка на своє засідання. Ми також направили інформацію до Президента України, щоб він дав відповідні вказівки МВС для вручення М. Мельниченку нашого запрошення.

Однак заяви М. Мельниченка у Москві та одразу після прибуття в аеропорт «Бориспіль» учергове говорять про те, що ця людина приїхала для виконання певної програми, щоб знову збурити суспільство. Але комісія Верховної Ради чекає його в себе. І доти, доки вона не винесе рішення на своєму засіданні, хто ж стояв біля джерел організації «касетного скандалу», я радив би Миколі Мельниченку просто стримувати свій язик. Бо він уже за один день наговорив на дві статті Кримінального кодексу України та дві кримінальні справи. І ті органи, які уповноважені відстежувати такі гучні звинувачення, повинні дати правову оцінку. Адже давайте згадаємо, як вплинув «касетний скандал» на національну безпеку України: які до нас застосовували економічні санкції, як нашу державу внесли до «чорного списку». І хто за це відповідатиме?

На останньому засіданні комісії ми поставили запитання керівництву СБУ і направили офіційний запит щодо такого: чи є сьогодні М. Мельниченко співробітником СБУ чи ні? Чи він іще чинний майор? Хто такий насправді М. Мельниченко? Громадянином якої країни він є — України чи США? Ми готові працювати із самим М. Мельниченком на засіданні комісії упродовж двох, п'яти чи скільки потрібно годин. А коли вже будуть висновки комісії — тоді їх і озвучимо.

Ярослав СУХИЙ, фракція «Регіони України»:

— Не говоритиму від імені фракції, бо це питання на засіданні фракції не розглядали. Особисто я вважаю Миколу Мельниченка зрадником і мерзотником, за яким плаче тюрма, він повинен понести кримінальну відповідальність. Уявіть, що охоронник Клінтона його зрадив і втік до Росії, а потім, уже за Буша, повернувся до США як національний герой... М. Мельниченко зрадив, бо він виконував службові обов'язки. А якщо він мав свою громадянську позицію, то мусив заявити її відкрито і відверто. Те, що М. Мельниченко саме зараз приїхав до України, безумовно, пов'язано з виборами. Не випадково, коли він виходив з аеропорту, у нього за спиною стояли народні депутати. Той, хто його зустрічав, той його і привіз. Це політичний бруд.

Леонід КРАВЧУК, фракція Соціал-демократичної партії об'єднаної:

— Є спеціально створена Верховною Радою комісія з цих питань і нехай вона, компетентні люди зроблять висновки і виступлять у Верховній Раді. Але чому Микола Мельниченко весь час змінює інформацію, якою начебто володіє? Якщо він насправді хоче допомогти Україні поставити крапки над «і» й щодо смерті Г. Гонгадзе, і щодо плівок, то має прийти до Генеральної прокуратури України і дати об'єктивні справедливі свідчення. А все решта — це піар, який часто-густо залежатиме не від нього, а від тих, хто вже сьогодні починає використовувати і М. Мельниченка, і смерть Г. Гонгадзе, і все можливе для того, щоб засвідчити свою так звану любов до України, а насправді — власні амбіції і бажання сісти в депутатські крісла.

Ігор ЮХНОВСЬКИЙ, фракція Народного союзу «Наша Україна»:

— Ще із самого початку, коли це питання поставало у Верховній Раді і було дуже багато крику, мені це не подобалося. Мені взагалі не подобається шпигунство — і внутрішнє, і зовнішнє. У зв'язку з приїздом цього чоловіка повинна зібратися спеціальна комісія Верховної Ради, а не парламент. М. Мельниченко має дати показання комісії, а вона — доповісти парламенту.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

«Касетний скандал» — спланована акція

Учора відбулося ще одне засідання Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування організації «касетного скандалу» та його впливу на національну безпеку України. На засіданні був присутній колишній заступник начальника Управління державної охорони України генерал-майор Сергій Кислов, котрий проходить як свідок у справі щодо «касетного скандалу», а за часів президентства Л. Кучми відповідав за безпеку глави держави. Члени ТСК засідали за зачиненими від преси дверима, а опісля не розголошували деталі розмови з С. Кисловим, посилаючися на конфіденційність інформації. За словами народного депутата Сергія Слабенка, парламентарії вирішили не оприлюднювати матеріали, якими володіє комісія, до її звіту у Верховній Раді, оскільки багато питань належать до сфери національної безпеки держави. Водночас журналістам вдалося поставити кілька запитань Сергію Кислову після засідання комісії. Зокрема, він заявив, що Микола Мельниченко не мав доступу до кабінету Президента України і тим паче не міг робити там записи. Крім того, за словами С. Кислова, М. Мельниченко працював не щодня, а через дві-три доби і ніколи не заходив сам до кабінету Л. Кучми. Генерал-майор зауважив, що є інструкції, які суворо регламентують порядок доступу до кабінету глави держави. І на той момент, щоб потрапити до кабінету Президента, потрібні були щонайменше п'ятеро людей — співробітник комендатури охорони Президента, секретар, прибиральниця, співробітник групи, де працював М. Мельниченко, а також офіцер особистої охорони. С. Кислов також повідомив, що М. Мельниченко ніколи не працював в особистій охороні Президента України. «Весь цей міф придумано ним для створення власного іміджу героя і борця», — сказав генерал-майор. І додав, що М. Мельниченко служив у системі державної охорони з 1994 року, а у 1996-го увійшов до групи спецтехніків, яких було прикомандировано до охорони Президента. І до функцій М. Мельниченка входила перевірка приміщень, які відвідував Президент під час відрядження. С. Кислов вважає, що екс-майор М. Мельниченко порушив присягу. А його дії були «спланованою акцією з дискредитації тодішнього Президента з метою його скидання». А повернення М. Мельниченка в Україну С. Кислов пов'язує з майбутніми парламентськими виборами.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 2 ГРУДНЯ 2005 ▪ № 229 (3729)

Учора в Харкові працівники агрокомбінату «Слобожанський» провели біля приміщення суду акцію протесту проти правового свавілля

Олександр КУЗЬМУК переконаний, що Російська Федерація не зацікавлена у згортанні військово-технічного співробітництва з Україною

■ У НОМЕР

Харківський тракторний завод зупинив виробництво

(Початок на 1-й стор.).

Харків. Трактор для українського села в останнє десятиліття справді став не засобом виробництва, а предметом розкоші. Розбалансована економіка, дорожнеча на метал та енергоносії підняли ціни на машини. Але якщо раніше сільгосппідприємства хоч якось купували техніку завдяки державним дотаціям, бартеру, першим паросткам лізингу, то тепер усі ці ініціативи канули в Лету. Майже не купують важкі і просапні трактори росіяни, хлібороби з інших республік колишнього Союзу.

Адміністрація стверджує, що три з половиною тисячі чоловік, котрі працювали в основних і складальних цехах, одержать належні за законом дві третини зарплати за вимушений простій. Решта підрозділів працюватиме у звичайному режимі. Та вже тепер відомо, що в цехах відключать опалення. Дороге, начинене електронікою устаткування може не витримати випробування вологістю і морозом.

Микола КОСИЙ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Миколи ЯКИМЕНКА.

У село Ужова Рожищенського району, що у Волинській області, прийшов природний газ. Щоб він запалав у оселях мешканців невеличкого села, довелося прокласти сім кілометрів підвідного і 2,5 кілометра вуличного газопроводів.

Статус роботі не на заваді

Хмельницький. Майже півтора десятка підприємств запропонували робочі місця для інвалідів. Це сталося на ярмарку вакансій, що його провів місцевий центр зайнятості. Шанс працевлаштуватись отримали три сотні людей з обмеженими можливостями.

Ірина КОЗАК.

Знижка за «сумління»

Донецька область. Знижку у 17 відсотків отримали сумлінні платники за послуги теплопостачання в Макіївці. Так вирішив виконком міської ради. За задумом влади, тепер сплачувати регулярно буде вигідно. Зроблено пропозиції і боржникам. Ті з них, хто має заборгованості на 1 грудня 2002 року, зможуть погасити їх зі знижкою 50 відсотків. У кого сума накопичилася протягом останніх трьох років — зі знижкою в 30 відсотків. Крім того, запевнив міський голова Олександр Мальцев, у тих багатоквартирних будинках, де стовідсотково платитимуть, наступного року безкоштовно встановлять лічильники тепла. Загальна заборгованість мешканців міста за теплопостачання становить близько 50 мільйонів гривень.

Ліна КУЩ.

Чернігівські автобуси — на будь-який смак

Чернігів. Учора ЗАТ «Чернігівський автозавод» випустив 600-й автобус «Дельфін» та перший — «Еталон». Останній дає змогу перевозити більше пасажирів за менших затрат пального. Автобуси малого класу чернігівського виробництва стають дедалі популярнішими у містах України. З кожним місяцем їх виробництво зростає. Незабаром завод порадує споживачів черговою новинкою — автобусом «Дельфін-максі».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Нагорода за вирази

Луганськ. П'ятикурсник факультету математики й інформатики Східноукраїнського національного університету Сергій Костюк — єдиний студент регіону, відзначений подякою й іменним годинником Кабінету Міністрів України. Сергій має авторське посвідчення на створення комп'ютерної програми «Крилаті латинські вирази», а ще він розробив програму для поліпшення викладання іноземних мов у вузах Луганська. Максим Слободянюк, третьокурсник цього вузу, одержав іменну стипендію компанії «Ерікcон». Його проект «GetFast» був названий кращим у конкурсі, організованому шведським виробником телекомунікаційного устаткування.

Алла АНТІПОВА.

«Оголошую голодівку!»

До такого надзвичайного заходу вдався електрогазозварник цеху №18 ВАТ «Суднобудівна верф «Меридіан» (Миколаїв) Володимир Слободян. Він припинив вживати їжу на знак протесту проти дій керівництва заводу. Підприємство заборгувало працівникові зарплату за багато місяців і не виконує своїх зобов'язань навіть після рішення суду.

Фото інтернет-газети «Nobel».

Керівництво «Меридіана» двічі намагалося звільнити Слободяна, мотивуючи це рішення його «неадекватністю» і звинувачуючи його в крадіжці металу. Але суд визнав їх претензії необгрунтованими. За словами протестувальника, постійні недоплати в зарплаті призвели до хронічного недоїдання і він змушений був збирати на вулиці склотару, щоб хоч якось прохарчуватися. Після того, як керівництво «Меридіана» почало домагатися від робітника відмовитися від виконавчого провадження з позову про виплату зарплати, він оголосив голодівку.

У лікарні, де перебуває Володимир Слободян, його відвідав міський голова Володимир Чайка. Він запропонував відмовитися від таких радикальних способів боротьби за свої права і порадив написати заяву в виконавчі органи юстиції. У заяві, поданій у Заводське райуправління юстиції, В. Слободян просить вжити заходів із стягнення заборгованості у зарплаті за 2,5 року і виплатити суму в розмірі 2096 гривень, які повинні бути перераховані як аліменти його дочці, Світлані Слободян. Нині Володимир Слободян — у задовільному фізичному і психічному стані. Медики здійснюють спостереження і загальну підтримку пацієнта.

На сьогодні 67 працівників верфі направили позови в суди з вимогою виплати зарплати. Незважаючи на запевнення облдержадміністрації розібратися в питанні боргів, зарплата так і не виплачується. А керівництво верфі обіцяє працівникам розрахуватися лише у разі їхнього звільнення за власним бажанням. Загальний борг «Меридіана» становить майже 500 тисяч гривень.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

«Запаморочена» танкова башта. Версії трагедії

(Початок на 1-й стор.).

Ковпак і Надточій загинули на місці, а Бурдіна з пораненнями кінцівок госпіталізовано. За свідченням військових лікарів, загрози його життю немає. У навчальному приміщенні, куди влучив танковий фугас, було близько десяти курсантів. Їм пощастило — за кілька хвилин до фатального пострілу вони вийшли перекурити.

Отже, трагедія сталася через помилку курсанта-навідника. Принаймні, такої версії дотримуються військові та слідчі прокуратури. Однак, вочевидь, буде покарано і його начальників.

Курсантам, помилка яких призвела до смерті солдатів, інкримінується порушення правил поводження зі зброєю. За кримінальним кодексом, така провина передбачає до 12 років ув'язнення. Слідство триває. Тіла загиблих уже відправили додому. У Міноборони обіцяють завершити розслідування обставин справи до 3 грудня.

Коментуючи цю подію, уповноважені особи кажуть про «людський фактор». Проте не слід забувати про другий бік цієї медалі. А саме — скорочення терміну служби, а, відповідно, й навчання солдатів-строковиків, низький рівень бойової підготовки (про що не раз казав цивільний міністр оборони) та, врешті-решт, психологічний стан військовослужбовців під час реформування армії і скорочення її чисельності.

Ольга ВІТЕР.

На «бібліотечному фронті» — перемир'я

■ ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Доля багатостраждальної бібліотеки для дітей імені Панаса Мирного, про яку не раз писав і «Голос України», знову в центрі уваги. Днями Апеляційний суд області виніс ухвалу, що передбачає відстрочення на півроку виконання рішення Октябрського районного суду міста про примусове виселення книгозбірні з приміщення на вул. Гагаріна, 5. Водночас і Господарський суд області визнав незаконним договір купівлі-продажу приміщення між об'єднанням «Полтаваагробуд» та ВАТ «Полтавагаз». А тим часом питання розглядалося на нараді голови облради Володимира Гришка. Чиновники вважають, що незалежно від «обнадійливих рішень» судів, тимчасове переселення книгозбірні до приміщення обласної наукової бібліотеки імені Котляревського все ж повинно відбутися. Адже дитяча бібліотека не має власного приміщення, тому ніхто не може гарантувати, що власники погодяться й надалі здавати його в оренду.

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У Всесвітній день боротьби зі СНІДом у Києві біля пам'ятного знака «Червона стрічка» пройшла акція солідарності з ВІЛ-позитивними людьми.

■ КРИМІНАЛ

Хабарників упіймали за руку

Просто у приміщенні одного з військкоматів Черкаської області під час отримання хабара затримано члена військово-лікарняної комісії. У суді вдалося довести вину працівника-махінатора. Тож тепер доведеться відбувати два роки умовного ув'язнення та ще протягом трьох років не обіймати відповідальні посади. За схожий хабар засуджено також військового комісара в одному з районів області. Працівники обласного управління у боротьбі з організованою злочинністю тим часом перевіряють факти безпідставно звільнених від призову потенційних захисників Вітчизни.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Ринковий статус уже в кишені. Але ще не в руках

(Початок на 1-й стор.).

Присутні на саміті Прем'єр-міністр Великої Британії Тоні Блер, Голова Єврокомісії Жозе Баррозу, Генеральний секретар ради Міністрів ЄС Хав'єр Солана хором відзначали значне поглиблення відносин між Україною та ЄС. Тоні Блер (ім'я якого прес-служба Президента, певне, через почуття особливої поваги називала на відміну від решти світу повністю — Ентоні) заявив, що не стільки важливі конкретні рішення, скільки «символізм нових, глибших відносин з ЄС».

Проте окрім символізму на саміті було прийнято низку справді важливих документів. Зокрема, підписано меморандум про взаєморозуміння щодо співробітництва в енергетичній галузі між Євросоюзом та Україною, угоду про деякі аспекти повітряного сполучення і угоду про співробітництво щодо цивільної глобальної супутникової навігаційної системи.

Особливо важливий останній з підписаних документів. 2008 року почне функціонувати глобальна навігаційна супутникова система «Галілео». За оцінками європейських експертів, уже за кілька років обсяг цього ринку становитиме близько 230 мільярдів євро і охоплюватиме всі основні сфери суспільного життя. Підписання зазначеної угоди створює умови для участі України у спільному підприємстві «Галілео». За словами Президента України, таким чином ми наблизилися до підписання двосторонньої угоди між космічними агентствами України та ЄС.

Крім того, на саміті була дана оцінка виконанню Плану дій Україна—ЄС. За словами Віктора Ющенка, було «відзначено прогрес у виконанні цього документа у всіх його шести аспектах».

Особливо жваво обговорювалася тема спрощення візового режиму між Україною та Євросоюзом. З українського боку тут у хід пішло багато аргументів. Включно з тим, що спростити режим потрібно вже тому, що ми європейська держава. Проте Голова Єврокомісії Жозе Баррозу підсумував, що успішність завершення переговорів про спрощення візового режиму між Україною та ЄС залежатиме «від професійності учасників переговорного процесу». Отож буде нагода в кінці січня, коли проходитиме другий раунд переговорів, оцінити наших дипломатів.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.
Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Сьогодні — Всесвітній день боротьби з рабством

Кожного дня у різних куточках світу сотні тисяч чоловіків, жінок і дітей примушують працювати проти їхньої волі у небезпечних умовах, піддаючи загрозі їхні життя та життя членів їх сімей. Україна теж уражена проблемою торгівлі людьми, вважають експерти міжнародних організацій, що опікуються правами людини. За їх оцінками, кожен десятий наш співгромадянин має близьку людину, котра певною мірою постраждала від цього злочину.

Сьогодні в містах нашої країни громадяни піднімуть запалені свічки в знак скорботи і підтримки тих, хто потрапив у сучасне рабство. Ця акція пройде за підтримки проекту «Боротьба з торгівлею людьми», фінансованого Європейським союзом. У столиці вона відбудеться о 17.00 біля пам'ятника Т. Шевченку в університетському парку.

Прощавай, Ірак!

У рамках завершального етапу виведення українського миротворчого контингенту з Іраку до Львова прибула перша група миротворців.

Як повідомляє прес-служба Міністерства оборони, літак Іл-76 доставив 69 військовослужбовців 81-ї тактичної групи ЗС України і національного елементу штабу багатонаціональної дивізії «Центр-Південь». Загалом під час цього етапу буде зроблено дев'ять авіарейсів, до України повернеться 927 військових і 170 одиниць військової техніки.

Відповідно до рішення Президента України, український військовий контингент буде виведено з Іраку до кінця року. Виведення контингенту плановано завершити до 30 грудня.

■ ФОТОФАКТ

Фото агентства «Прес-КІТ».

У Києві поставили новий рекорд — створили найбільшу картину із суші. Гастрономічний шедевр завдовжки 140 см, завширшки 60 см, а вага його — 20 кілограмів.

Не проти

Сьогодні у Києві за участю Президента України Віктора Ющенка відбудеться перший форум Спільноти демократичного вибору. У ньому візьмуть участь президенти Грузії, Македонії, Молдови, Румунії, Словенії, країн Балтії, а також представники міжнародних організацій. Зокрема, генеральні секретарі ОБСЄ та Ради Європи. Напередодні відбулася неофіційна частина форуму. Представники недержавних організацій країн Балто-Чорноморсько-Каспійського регіону обговорювали проблеми поширення демократії та роль кольорових революцій. Цікаво, що Росію представляла одна-єдина організація — із Санкт-Петербурга.

Хоч би скільки організатори зустрічі повторювали, що форум Спільноти демократичного вибору є частиною глобальної ініціативи і розвиває ідеї «Сеульського Плану дій Спільноти демократій», наш «вічний північний сусід» найімовірніше буде на ньому представлений малопомітною персоною. Хоч би скільки у нашому МЗС наголошували, що Росія — невід'ємний чинник демократизації регіону, у Білокам'яній появу нової спільноти сприйняли як спробу низки країн «дружити проти Москви». Український політолог Олександр Дергачов прокоментував це припущення так: «Я думаю, що насправді немає такої конкретної мети — згуртовуватися проти Росії. Але якщо згуртовуватися проти проявів авторитаризму, проти спроб геополітично ізолювати певний регіон, якщо зробити інший вектор впливу на нього, то виходить, що ця ініціатива працює проти російської політики в цьому регіоні».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

■ РЕПЛІКА

Поважаймо себе, щоб поважали нас

У Полтаві відбувся семінар «Україна на шляху до європейської інтеграції», який провели Фонд імені Стефана Баторія у співпраці з облдержадміністрацією, Полтавським центром соціальних досліджень та Полтавським університетом споживчої кооперації. Звісно, цікаво було послухати наших польських друзів, для яких «шлях у Європу» — пройдений етап.

Та, як завжди, не обійшлося без ложки дьогтю. По-перше, з «технічних причин» присутні так і не змогли побачити відеофільм, привезений поляками. А, по-друге, спілкування з гостями зіпсував жахливий переклад, оскільки полтавський перекладач, знаючи польську, погано володів... українською. Такий «русько-українcький» переклад час від часу викликав у ліпшому випадку «смішки» у залі: часом слухачі швидше розуміли польського доповідача, ніж перекладача.

Подумалося, як далеко ми-все таки від Європи! Адже перш ніж туди йти, треба принаймні навчитися правильно розуміти своїх партнерів. А всіляки «технічні причини» свідчать лише про одне — неповагу до самих себе. Як же тоді поважатимуть нас інші?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

Зміни на україно-молдавському кордоні

Моніторинг придністровської ділянки держкордону між Україною та Молдовою розпочали 69 експертів і 50 осіб оперативного складу із 16 держав Європи. Вони разом з нашими прикордонниками і митниками боротимуться з контрабандою і махінаціями на кордоні, навчатимуть цього українських співробітників. Керувати багатонаціональним підрозділом експертів та оперативними працівниками доручено бригадному генералові Ференцу Банфі (Угорщина).

«Довіра одне до одного приведе до співробітництва, — заявив на церемонії відкриття офісу місії ЄС в Одесі Верховний комісар з питань політики безпеки Хав'єр Солана. — Ця місія відіграватиме важливу роль у пошуку рішення з мирного врегулювання придністровського конфлікту». Комісар ЄС з питань європейської політики Беніта Ферреро-Вальднер також не приховувала радості від практичної реалізації плану із врегулювання ситуації.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Інтеграція у «велику сімку» відкладається

Запланована на 2006 рік повна інтеграція Росії в групу семи великих індустріальних держав («велика сімка») відкладається на невизначений час. Причиною, крім усього іншого, стала справа нафтового концерну «ЮКОС» та його глави Михайла Ходорковського. Нараду міністрів фінансів і глав емісійних банків цих країн, що мала відбутися у Москві, також вирішили перенести.

ІРАК

«Аль-Каїда» захопила місто

Угруповання «Аль-Каїда джихада в Межиріччі» оголосило про взяття під контроль міста Рамаді на заході Іраку. Майже 400 озброєних людей у масках встановили блок-пости на в'їздах і виїздах з міста. Головні вулиці патрулюють бойовики. На розклеєних на стінах будинків листівках зазначено, що місто перебуває цілком під контролем угруповання, яке очолює відомий йорданський терорист Абу Мусаб аль-Заркаві.

БОЛІВІЯ

«Різдвяний подарунок»

Влада Болівії конфіскувала 195 кілограмів кокаїну. Пакунки з ним були загорнуті в подарунковий папір із зображенням Санта Клауса. Слідчі припускають, що наркотики транспортували в Мексику. Там їх мали намір продати більш як за три мільйони доларів. Більшість наркотиків, вироблених у Болівії, призначено для бразильських та європейських ринків.

ІРАН

Атом для військових цілей

Через два тижні Тегеран поновить переговори з ЄС стосовно ядерної програми. Про це повідомив міністр закордонних справ Ірану Манучехр Моттакі. Раніше він заявляв, що його країна виступає «проти виробництва ядерної зброї», однак відстоюватиме своє право на використання атома в мирних цілях. Сполучені Штати обвинувачують Іран у таємній розробці ядерної зброї.

ПІВДЕННА КОРЕЯ

Зіштовхнулися кораблі

Інцидент стався за 30 кілометрів від острова Джиндо. Через погану видимість вантажне судно під малазійським прапором протаранило південнокорейський риболовецький корабель. Унаслідок аварії 13 корейських рибалок зникли безвісти, одного вдалося врятувати. 25 осіб, котрі перебували на борту вантажного судна, не постраждали.

ДЕНЬ

П'ЯТНИЦЯ, 2 ГРУДНЯ 2005 ■ № 229 (3729)

У Києві податкова міліція та СБУ припинили діяльність конвертаційного центру

Лідери ЄС впевнені, що вибори в Україні пройдуть відповідно до міжнародних стандартів

■ СПОРТ

Порадували на прощання

Футбол. Кубок УЄФА. Груповий раунд. 30 листопада.

Група А. «Славія» (Чехія) — «Монако» (Франція). 0:2. ЦСКА (Болгарія) — «Вікінг» (Норвегія). 2:0. «Монако», «Гамбург» (Німеччина) — по 6 очок, «Славія», «Вікінг» — по 4, ЦСКА — 3.

Група В. «Брондбю» (Данія) — «Еспаньйол» (Іспанія). 1:1. «Маккабі» (Ізраїль, Петах-Тіква) — «Локомотив» (Росія, Москва). 0:4. «Локомотив» — 7, «Палермо», «Еспаньйол» — по 5, «Брондбю» — 4, «Маккабі» — 0.

Група С. «Сампдорія» (Італія) — «Герта» (Німеччина). 0:0. «Стяуа» (Румунія) — «Хальмстад» (Швеція). 3:0. «Стяуа» — 7, «Сампдорія», «Герта» — по 5, «Ланс» (Франція) — 4, «Хальмстад» — 0.

Група D. «Літекс» (Болгарія) — АЗ (Нідерланди). 0:2. «Грассхоппер» (Швейцарія) — «Дніпро» (Україна). 2:3. Голи: Туре, 85, Ренглі, 90 — Назаренко, 39, Кравченко, 51, Михайленко, 83.

«Дніпро»: Кернозенко, Грицай, Лисицький (Михайленко, 46), Єзерський (Матюхін, 22), Шелаєв, Балабанов, Костишин, Русол, Семочко, Кравченко (Корніленко, 75), Назаренко.

	В	Н	П	М	О
«Міддлсбро» (Англія)	**2**	**1**	**0**	**4—0**	**7**
АЗ 2	**1**	**0**		**4—1**	**7**
«Літекс»	**2**	**0**	**1**	**4—3**	**6**
«Дніпро»	1	0	3	4—9	3
«Грассхоппер»	0	0	3	3—6	0

Свій завершальний матч та ще й у гостях дніпропетровці виграли. У процесі зустрічі матеріальна перевага гостей була надпереконливою (3:0).

На 39-й хвилині гравець «Грассхоппера» і збірної Латвії Степанов грубо зіграв проти Балабанова, і Назаренко чітко виконав штрафний. Воротар господарів Колторті дотягнувся до м'яча, який відскочив у поперечину, а від неї у ворота.

Уже в другому таймі дніпропетровці розвинули успіх. Семочко зробив чудову передачу на Кравченка, і юний півоборонець (йому 19 років) забив свого першого м'яча в єврокубках.

Ще одне влучення — на рахунку досвідченого Михайленка, який відзначився після розіграшу кутового фірмовим ударом головою.

Здавалося, що все так і закінчиться. Часу залишалося обмаль. Але дніпряни дещо розслабилися, відчуваючи наближення переможної розв'язки. І цим скористалися господарі, відігравши два м'ячі.

Після цієї перемоги «Дніпра» достроково визначилися три клуби, котрі гратимуть у наступному раунді турніру, — «Міддлсбро», АЗ та «Літекс».

У гостях і вдома...

Футбол. Кіпр. Тут відбулося жеребкування елітних раундів першості Європи з футболу для юнацьких збірних. У змаганні серед 17-річних українська команда потрапила до другої групи, де на неї очікують зустрічі з португальськими, шведськими та угорськими однолітками. Змагання цієї четвірки прийматиме Португалія з 26 по 30 березня 2006 року.

Юніорська збірна України (U-19) навесні зустрінеться з однолітками із Чехії, Швейцарії і Данії. Вже досягнуто домовленості, що цей турнір відбудеться 24—28 травня в Україні.

До фінальної частини першості Європи в обох зазначених вікових категоріях виходять лише переможці груп.

В. Б.

Вічні ватри Івана Чендея

На 84-му році життя після тяжкої хвороби відійшов у вічність Іван Чендей — наш видатний письменник, лауреат Шевченківської премії. Закарпаття й Україна втратили вірного сина, борця за незалежність, правду і демократію.

Іван Михайлович Чендей народився 20 травня 1922 року в селі Дубовому Тячівського району в багатодітній селянській сім'ї, де в особливій шані були духовні цінності і честь роду.

Після закінчення сільської школи навчався в Хустській гімназії. Шлях у літературу розпочав п'ятдесят літ тому збіркою новел «Чайки летять на Схід». Разом із Параджановим створив сценарій знаменитих «Тіней забутих предків». Дуже популярним був роман «Птахи полишають гнізда» (1965), в якому Чендей одним з перших у тогочасній літературі ударив на сполох з приводу хижацького винищення лісів на Закарпатті, руйнування пам'яток історії та культури. Особлива доля випала книзі «Березневий сніг» (1968). Це був рішучий протест проти засилля бездуховності, насаджуваного компартійною системою. Книгу заборонили, а перед автором надовго закрили дорогу до читача. Та згодом з-під пера Івана Чендея вийшли ще «Казка білого інею» (1979), «Кринична вода», (1986) «Луна блакитного овиду», (1987), «Калина під снігом» (1988). Тривалий час Іван Чендей очолював обласну організацію Національної спілки письменників, обласне відділення Фонду культури України.

30 листопада Закарпаття віддало останню шану своєму синові.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Зобов'язані, але не шанують

■ ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Президенту України В. А. Ющенку,

Голові Верховної Ради В. М. Литвину,

Прем'єр-міністру України Ю. І. Єханурову,

Голові Верховного Суду України В. Т. Маляренку,

Голові Ради суддів України П. П. Пилипчуку.

Напередодні першої річниці проголошення Верховним Судом України рішення від 03 грудня 2004 року у справі за скаргою довіреної особи кандидата у Президенти України В. А. Ющенка на бездіяльність Центральної виборчої комісії, яке громадськість назвала історичним, Рада суддів міста Києва звертається до вас з таким.

Останнім часом перші особи нашої держави, народні депутати України, представники виконавчої влади та інші політичні діячі виступили в засобах масової інформації з оцінкою постанови Шевченківського районного суду міста Києва від 18 листопада 2005 року у справі за позовом С. М. Піскуна до Президента України про визнання указу неправомірним і поновлення на роботі.

У цих виступах містяться образливі висловлювання як для суддів Шевченківського районного суду міста Києва, так і для всієї судової гілки влади, упереджена оцінка рішення, яке не набуло чинності, а також елементи втручання у розгляд справи та тиску на суд.

Наведене свідчить про брак поваги до самого функціонування судової гілки влади, про грубе порушення вимог статей 8, 126, 129 Конституції України, Європейської Конвенції з прав людини, Основних принципів незалежності судових органів, схвалених резолюціями 40/32 та 40/146 Генеральної Асамблеї ООН від 29 листопада та 13 грудня 1985 року.

Відповідно до вказаних Основних принципів незалежність судових органів гарантується державою і закріплюється в Конституції або законах. Усі державні та інші установи зобов'язані шанувати незалежність судових органів і дотримуватися цієї конституційної засади. Не повинно мати місце неправомірне чи несанкціоноване втручання у здійснення правосуддя.

За статтею 6 Конвенції суддя повинен бути незалежним як від сторони, так і від виконавчої влади.

Та обставина, що вищезгадані виступи посадових осіб є порушенням незалежності суду, підтверджується практикою Європейського суду з прав людини.

Так, під час розгляду справи «Совтрансавто-Холдинг проти України» Європейський суд з прав людини визнав звернення органів вищої державної виконавчої влади з питань, які були предметом розгляду у конкретній справі (Президент України дав вказівку Голові Вищого арбітражного суду «захистити інтереси громадян України»), порушенням незалежності суду.

Конвенція (стаття 10) навіть передбачає виключні випадки, за яких держава може правомірно втручатися у здійснення права на свободу вираження поглядів, а саме для підтримання авторитету і безсторонності суду, що є необхідними в демократичному суспільстві.

Події в Україні свідчать, що представники влади цілеспрямовано діють на дискредитацію органів правосуддя, проявляють явну неповагу до судової влади, що не сприяє авторитету держави та меті верховенства права в ній.

З досвіду розвинутих країн світу вбачається, що представники влади, які допустили втручання у розгляд конкретної судової справи або образливі вислови щодо правосуддя, мають подати у відставку. Саме так повинен вчинити Міністр юстиції України С. П. Головатий, який є не тільки представником сторони у названій цивільній справі, а і представником виконавчої влади.

Працівники судової системи повинні користуватися довірою суспільства і тому мають бути захищені від деструктивних випадів, що не грунтуються на жодній фактичній основі. А оскільки судді зв'язані обов'язком зберігати розважливість, вони, на відміну від політиків, позбавлені можливості відкрито відповідати на різні випади.

Ми усвідомлюємо, що судова система, хоч і користується особливим захистом, функціонує не у вакуумі, тому питання, які стосуються здійснення правосуддя, можуть виноситись на громадське обговорення. Але таке обговорення повинно бути конструктивним, коректним і взаємоповажним.

Рада суддів міста Києва.
За дорученням голова Ради суддів міста Києва,
Тетяна ЖАЙВОРОНОК.

■ ФОТОФАКТ

Пікети біля Генпрокуратури, організовані громадською організацією «Антикорупційна» «проти знищення чесних співробітників МВС».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ціна харизми

■ ТЕМА

Один з останніх коментарів рубрики «Тема» викликав інтерес у читачів, котрі й погоджуються з автором, і заперечують: усе-таки харизма відіграє не останню роль для лідера. Автор цього й не відкидає, хоч у публікації йшлося про інше: ціну харизми політика, яку зрештою має платити суспільство.

Поясню. Досі ми говорили про психологічне значення цього слова. Але воно має також економічний підтекст, пам'ятати про який потрібно, віддаючи голос за кандидата з «харизмою». Ми вже переконалися, що перед виборами всі політики, як перед Олімпійськими іграми, обіцяють «більше, краще, дешевше, швидше». А нам треба шукати тут зв'язок не з їхніми харизмами, а з пропонованими ними програмами. Скажімо, в канцлера Німеччини Шрьодера харизма була, але перемогла аж ніяк не харизматична Меркель, котра зуміла краще за свого опонента переконати електорат, як саме уряд, що його вона прагне очолити, виводитиме країну з економічних проблем.

Тож про ціну. У січні Президент Ющенко заявив: коли нам вступати до ЄС, вирішуватиме не Брюссель, а Київ. А два дні тому один із чільників спільноти Хав'єр Солана поставив на цьому жирний хрест, порадивши не спекулювати на ідеї, а зосередити зусилля на здійсненні реформ. Не менш харизматичні запевнення наших керманичів про настання інвестиційного буму. Спочатку він мав настати з перших днів правління нової влади, нині його пришестя пересунули до «після виборів». Зауважу, що до інвестицій наші керівники чомусь відносять розпродаж стратегічних державних об'єктів, приміром «Укртелекому», що, до речі, суперечить законодавству. Втім, зрозуміло, що така «інвестиція» — це лише зміна форми власності. Крім того, новомодне слово «інвестиція» — то не що інше, як капітальні вкладення у розвиток виробництва. Чому воно в нас означає розпродаж — незрозуміло...

Ще далі пішла харизматична Юлія Тимошенко за свого прем'єрства. Вона пообіцяла суспільству вже цього року 50-мільярдні доларові інвестиції в Україну. Натомість Держкомстат повідомив, що їх надходження порівняно з минулим роком знизилося у чотири рази. Ще більші розходження між харизмою і реаліями можна спостерігати в стані нашої економіки, яку уряд Тимошенко підштовхнув до кризи. Приміром, цього року зростання ВВП, за його планами, мало становити 108,2%. За підсумками правління Юлії Тимошенко (вісім місяців) воно становить 102,8%. Коли перевести відсотки в гривні, то уряд мав би одержати ВВП 265,8 млрд. грн., а одержав 252,6: недобір становить 13,2 млрд. грн. Такою є реальна ціна «амбіційно-позитивного успіху» уряду Тимошенко. А також її особистої харизми...

Тим часом представники малого й великого бізнесу, які мали б здійснювати справжні інвестиції й готові були це робити, звісно, за умови сприятливої державної політики, днями заявили, що минулий рік став для них роком втрачених можливостей. Хто і як компенсуватиме ці втрати?

Тож і далі обиратимемо політиків за харизмою?

Валентина ПИСАНСЬКА.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

■ НА ПРИЙОМІ

Якби не було так сумно...

До реєстратури однієї з районних поліклінік Донецької області зайшов чоловік із трилітровою банкою жовтої рідини.

— Де у вас тут аналізи здають?

Німа сцена.

— Чоловіче, навіщо ж ви так багато? — схопилася медсестра.

Пацієнт, наче нічого не сталося, спокійно відкрив кришку і почав пити.

— Хильнімо пивця, га, дівчата?

Це лише один із безлічі курйозних випадків, що трапляються у медустановах щодня. Одна моя знайома медсестра розповіла, як до них на прийом прийшла жінка, щоб зробити УЗО.

— Вам УЗО малого тазу, правильно?

— Не такий він у мене вже й малий! — обурено відповіла та. Довелося їй довго пояснювати, що її ніхто не збирався ображати, просто в малому тазі розташовані органи, котрі треба було перевірити.

Справді, пацієнти бувають різні, втім, як і лікарі. Між одними панує злагода, і прийом проходить без «ускладнень». Інші вочевидь ненавидять одне одного, і «температура» у кабінеті раз у раз зашкалює. У результаті хворі пишуть скарги. Як каже та сама знайома, це — їхнє улюблене заняття. У міській поліклініці, де вона працює, є свій місцевий герой, за сумісництвом — постійний клієнт їхнього кабінету. На прийомі він ніколи не висловлює невдоволення, просто відразу подає на них до суду. Останньою його вимогою було таке: «Хочу, щоб лікар виписав довідку, що давала б мені право безплатно лікуватися в будь-якому місті України, а також у Сполучених Штатах Америки». А ще він часто виписує собі ліки сам. Навіщо тоді ходити в поліклініку?

Ще одну скаргу написала жінка, але вже на лікаря-стоматолога: «Вони підсадили мені в зуб хробаків і заразили сифілісом!» Як ви вже зрозуміли, часом нарікання пацієнтів доходять до абсурду. Багато докорів — не за адресою.

Наталія ОВДІЄНКО.
Мал. Вадима СИМИНОГИ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Днями біля Верховної Ради України люди стали в пікети, протестуючи проти постанови уряду, якою скасовано виплату надбавок сільським медикам і освітянам.

Ліки не подешевшають

Найближчим часом ліки в Україні, що орієнтовані на споживчий попит, подорожчають на 12—15 відсотків. Про це заявляють експерти фармакологічного ринку.

Поточного року ціни на медпрепарати підвищилися приблизно на 11 відсотків, і наступного, за прогнозами фахівців, динаміка зростання лише збільшиться. «Якщо говорити про середні темпи зростання цін, то вони перебуватимуть у межах 12—15 відсотків, в окремих групах на лікарські засоби ціни можуть подвоюватися», — вважає виконавчий директор компанії Центр маркетингових досліджень «Фармексперт» Микола Демидов.

Він пояснив, що йдеться про препарати, котрі нині недооцінено, і споживач готовий платити за них набагато більше, передає ЛІГАБізнесІнформ. На думку експерта, подорожчання фармпродукції пов'язано з необхідністю постійних інвестицій на розвиток нових ліків. І не тільки. У собівартість медпрепаратів входить сировина (яка переважно закуповується в іноземних постачальників), устаткування, робоча сила тощо. Більша частина ліків у наших аптеках — іноземного виробництва. Аптекам вигідніше реалізовувати дорогий імпортний асортимент, ніж дешевий наш.

Ольга ВІТЕР.

На медикаменти (в розрахунку на одну людину) в країнах ЄС витрачається близько 250 євро, у Прибалтиці — 25, у Росії — 9, в Україні — 2,5 євро на рік.

ШТУЧНЕ ОКО

Німецькі вчені запропонували принципово новий пристрій, щоб повернути сліпим людям здатність бачити. Науковці вищої технічної школи Ахенського університету по суті створили так зване штучне око. Принцип дії нового пристрою полягає в тому, що до пари окулярів закріплюється міні-відеокамера та кодуючий пристрій, який надсилає зображення в імплантант. Його, у свою чергу, закріплюють за людським оком. Саме такий імплантант дає можливість людині розпізнавати контури предметів та бачити чорне-біле їх зображення. До того ж незрячі люди мають змогу розрізняти навіть відтінки світлого та темного кольорів.

Але про широке застосування «штучного ока» говорити поки що передчасно. Спочатку його випробують на хворих, у яких прогресує дегенерація сітчатки. А саме цей процес поступово призводить до цілковитої втрати зору. А якщо випробування буде успішним, його зможуть використовувати люди з багатьма патологіями зору.

Однак учені наголошують на тому, що широке розповсюдження винаходу «штучного ока» може статися не раніш як через п'ять років. Але воно має чималі перспективи.

Неллі ГЛУЗОВА.

Мюнхен.

■ ПРОФКАБІНЕТ

Чотириногий терапевт: поглядь, і серце заспокоїться

Учені з Медичного центру Каліфорнійського університету в Лос-Анджелесі з'ясували, що лише кілька хвилин, витрачених на погладжування собаки, помітно поліпшує стан пацієнтів із захворюваннями на серце, аж до повного одужання. Лікарі досліджували 76 пацієнтів із серцевою недостатністю, які лікувалися в госпіталі. До одних із них кожного дня на 12 хвилин приводили собак, інших відвідували люди, а третім дозволяли побути у повній самоті. З'ясувалося, що спілкування із собакою благотворно впливає на функції серця і легень. Зокрема, знижувався тиск у легеневій артерії, припинялося вироблення шкідливих гормонів, наприклад, гормону стресу, і зникала тривожність, властива таким пацієнтам. Крім того, настрій хворих після погладжування собаки помітно поліпшувався.

Серцева недостатність — захворювання, коли серце поступово втрачає здатність ефективно перекачувати кров. Є кілька традиційних методів лікування цієї хвороби, серед яких медикаментозна терапія, операція, у тому числі і з пересадки серця.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голоса України»).

Дельфіни позбавлять депресії

Регулярне спілкування з дельфінами може серйозно поліпшити стан людей, які страждають на депресію. Такого висновку дійшли британські медики. Вони провели відповідний експеримент. Фахівці, котрі спостерігали за ним, основною причиною поліпшення стану хворих вважають їх емоційний контакт із морськими тваринами. Крім того, учені не виключають, що ультразвукові хвилі, поширювані ехолокаційними системами дельфінів, справляють цілющий вплив. Отримані дані можуть бути використані також для допомоги хворим із психічними відхиленнями, яким важко спілкуватися з іншими людьми.

■ ТЕРМОМЕТР

Тут вікна без ґрат і двері без замків

При Севастопольській психіатричній лікарні відкрилося психосоматичне відділення. Тут лікуватимуться хворі з граничними станами. Головлікар центру психічного здоров'я Георгій Кадомцев переконаний, що в це відділення, де немає ґрат на вікнах і двері завжди відкриті, люди, що страждають на неврози й депресії, підуть з більшою охотою, ніж до «божевільні», де пригнічує сама обстановка.

У цивілізованих країнах люди проходять психологічне розвантаження принаймні раз на рік. А наші співвітчизники по допомогу фахівця з душевного здоров'я звертаються найчастіше уже в критичному стані.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Національну програму боротьби з туберкульозом провалено

Так вважають представники міжнародної коаліції «Зупинимо туберкульоз разом». Наша країна і надалі посідає друге місце після Росії за рівнем захворюваності в Європі. Цим недугом вражені більш як 700 тисяч українців.

Одна з нагальних проблем — розширення «соціальної бази» захворювання. Лікарі щодня реєструють 82 нові випадки. Водночас загострюється кадрове питання. Більше половини діючих фтизіатрів — пенсіонери.

Фахівці відзначають складність діагностування туберкульозу, який на початку може нагадувати грип або пневмонію, і радять регулярно робити флюорографію.

Місяць тому Всесвітня організація охорони здоров'я виділила Україні на боротьбу з туберкульозом два з половиною мільйони доларів. Це найбільший грант із тих, що коли-небудь виділяли країнам Східної Європи.

Зайві кілограми на «м'якому місці» гальмують дію ін'єкції

Надлишок жиру в ділянці сідниць може істотно знизити ефективність деяких вакцин, знеболювальних і протизаплідних препаратів, вважають ірландські дослідники. Річ у тім, що всі ці медикаменти, як правило, вводяться в організм за допомогою уколу в сідничний м'яз, і надто грубий шар жиру в цьому місці може просто перешкодити лікам вчасно потрапити в кровоносну систему пацієнта.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

На Івано-Франківщині триває друге засідання україно-словацької комісії з питань транскордонного співробітництва

Юрій ЄХАНУРОВ сподівається, що найближчим часом буде знайдено компроміс з Києвом стосовно повернення місту бюджетних коштів

■ АКТУАЛЬНО

«Ярмарок кар'єри» став щасливим квитком

Одеса. Ювілейний, п'ятий за ліком ярмарок кар'єри відбувся в Одеському національному політехнічному університеті. 115 підприємств, компаній-роботодавців запропонували робочі місця студентам-випускникам і безробітним.

Які професії найзатребуваніші сьогодні? Підприємства мають гостру потребу в інженерах різних профілів, фахівцях-комп'ютерниках. Як і раніше, великий попит на робочі професії — токарі, фрезерувальники, водії. На ярмарку кар'єри багато хто із студентів уклали так звані протоколи про наміри. Їх суть полягає в тому, що студенти одержують право стажуватися до закінчення навчання на підприємствах. Ну а якщо стажування буде успішним, студентів — власників новеньких дипломів чекають заповітні слова: «Ласкаво просимо!»

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Змагаються інвестори

Херсонська область. Три об'єкти комунальної власності виставлено для змагань інвесторів. А конкурс на кращий інвестиційний проект оголосила Херсонська обласна рада. До переліку увійшли: аеропорт, «Херсонпродресурси» та радгосп-завод «Янтарний». Усі ці ще недавно найпотужніші підприємства обласного центру нині мають мільйонні кредиторські борги, невиплачену кількарічну зарплату, борги Пенсійному фонду. В активах занедбаних і зубожілих об'єктів найбільшою цінністю є земля, якої, приміром, в «Янтарному» — майже 2000 прилеглих до обласного центру гектарів.

Алла БРУСИЛОВА.

«Made in Ivano-Frankivsk»? А чому б і ні?

В **Івано-Франківську** вперше в Західній Україні відбувся міжнародний бізнес-форум «Івано-Франківський регіон: інвестиційні можливості». У ньому взяли участь керівники підприємств, працівники зарубіжних інвестиційних компаній, корпорацій, фінансових установ, представники центральної та місцевої влад.

Протягом двох днів найбільші прикарпатські підприємства, зокрема ВАТ «Індуктор», ВАТ «Родон», ВАТ «Промприлад», ТзОВ «Агромаш—ІФ», ВАТ «Хутрофірма «Тисмениця» та інші, презентували свої бізнес-проекти і вели переговори з потенційними інвесторами. Загалом регіон намагався звернути увагу гостей на свої переваги, а це достатня кількість сировини, міжнародний аеропорт, регіональна митниця, висококваліфіковані спеціалісти, близькість до кордонів країн Євросоюзу.

Поки що рано говорити про результативність цієї зустрічі, хоча вже є домовленості, що у місті з допомогою закордонних партнерів спробують налагодити переробку сміття, а у селі Хриплині — пошиття джинсового одягу.

Дарина НАЗАРЧУК.

«Металісти» поки що перемагають

Миколаїв. Сьогодні в Миколаєві відсутні 218 люків і решіток. А в мікрорайоні «Ялти» знято всі. З початку року на встановлення нових, замість викрадених, кришок уже витрачено 218 тисяч гривень. А для відновлення всіх каналізаційних люків і решіток зливових стоків місту потрібно 669 тисяч гривень. Це майже вдвічі більше, ніж річні відрахування на утримання трьох міських мостів і причалу. На жаль, поки що у «двобої» міської влади і «металістів» перемагають останні. Як повідомив заступник начальника міського управління ЖКГ Олександр Кушилевський, так звані «протиугінні» засоби, що їх застосовували для люків, виявилися неефективними. Кришки люків, що мають внутрішні замки (які успішно функціонують в Одесі та Херсоні), миколаївські «умільці» крадуть легко.

Олена ІВАШКО.

■ ФОТОФАКТ

Серед розробок, представлених на четвертому Міжнародному виставковому форумі «Технології захисту-2005», фірма «Союз» презентувала піноутворювальний реагент. На дні майже порожньої пляшки було трішки рідини, яка після взбовтування перетворилася на піну і трималася декілька годин.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Зуб за зуб...

Майже двісті років тому Микола Гоголь найбільшою нашою бідою назвав дурнів і шляхи. А якби він жив у наш час загальної «демократичної ейфорії», до цього ганебного «тандема» обов'язково долучив би ще й багатьох українських начальників. Саме тих, хто на всю свою мідну горлянку репетує до підлеглих: «Я — начальник, ти — дурень!». Півбіди, якщо у штаті один такий. А якщо двоє? Як, скажімо, начальник та його права рука. Тоді хоч «гвалт!» кричи і тікай з хати світ за очі. Інакше з білого світу зживуть, або так обставлять перед людьми — до кінця життя не відмиєшся...

Виконувач обов'язків начальника Сумської митниці Володимир Касьянов 8 вересня нинішнього року скликає нараду керівників підрозділів, на порядок денний якої виносить питання «Щодо негативної ситуації на митниці», і на ній у своєму виступі заявляє, мовляв, створилася така ситуація внаслідок несанкціонованих керівництвом дій профспілкового лідера. А за кілька днів після наради ініціює засідання профкому. На цьому засіданні аж четверо «захисників інтересів трудящих» з одинадцяти можливих прийняли резолюцію про скликання профспілкових зборів про виведення членів зі складу профкому митниці і обрання нових. На зборах вели відеозйомку. Для чого знадобилося це «кіно»? Здогадайтеся з трьох разів. Тож рядові митники змушені були обрати угодного генералові «незаангажованого» голову профспілки. Довершив профспілкову епопею «непохибний пан» власноручним наказом «Про створення комісії» «.. для вилучення майна та печатки профспілки». І ", вилучив, віддавши підлеглим розпорядження відімкнути двері профспілкового кабінету.

Хочете знати, звідки, як я гадаю, у цього протистояння «ростуть ноги» та чому заповзятий добродій-начальник, наче Ілля Громовержець, обрушив на голову підлеглої (Зоя Хижняк обіймає у митниці також посаду головного інспектора з охорони праці. — **Авт.**) вогонь-блискавицю? Жодних проблем.

Уперше профспілковий лідер «впала» в начальницьке око на початку червня, коли профком митниці втрутився у ситуацію зі звільненням з роботи інспектора вантажно-пасажирського відділу Сергія Бобришева. Наказ про звільнення було скасовано.

Удруге найшла коса на камінь у серпні. Тоді профком втрутився у ситуацію, що сталася з головним інспектором вантажного сектору міста Лебедин Сумської митниці В'ячеславом Петренком, якому за рекомендацією свого першого заступника В. Добряка, Володимир Касьянов хотів влаштувати «допит»: «за наявні недоліки в роботі...», буцімто виявлені під час перевірки вантажного сектору, «...призначити позачергову атестацію».

То які ж недоліки виявив заступник під час ознайомлювальної поїздки, зауважте, ознайомлювальної, зі станом роботи ввіреного йому підрозділу? Найбільше йому, мабуть, не припало до смаку, що колектив вантажного сектору не реагує на вказівки начальства й відмовляється відремонтувати виробничі приміщення митниці, при тому, що кошти на це, за словами головного інспектора, не виділяли. Однак лебединські митники не захотіли второпати «делікатних натяків».

Утретє Зоя Іванівна стала на захист головного інспектора по зв'язках з громадськістю Ігоря Назаренка. Чим завинив? Цілим «букетом»: публікацією самвидаву під заголовком: «Що відбувається в митній системі, або думка з погреба», відмовою (аби не стати посміховиськом серед журналістської братії. — **Авт.**) організувати Касьянову брифінг з місцевими «акулами» пера на кшталт: «мої «історичні одкровення» після зустрічі з прем'єр-міністром...».

Урешті Касьянов оголошує Зої Хижняк догану. Не голові профкому — руки короткі, а головному інспектору з охорони праці «... за відсутність актів комплексних перевірок». До того ж, як пояснює Зоя Іванівна, проведення комплексних перевірок з охорони праці не належить до її повноважень, а є прерогативою Держнаглядохоронпраці. Щоб читачі, бува, не запідозрили мене в упередженості у відношенні до «героя» публікації, процитую лист депутатів Сумської міськради, адресований голові Держмитниці України О. Єгорову:

«Ми, депутати Сумської міської ради, члени постійної комісії з питань законності та взаємодії з правоохоронними органами, змушені звернутися до Вас з проханням втрутитися в ту ситуацію, яка склалася на Сумській митниці.

При розгляді скарги головного інспектора з охорони праці, голови профкому Хижняк З. І. було встановлено численні грубі порушення чинного законодавства з боку в. о. начальника Сумської митниці Касьянова В. Ю. Це створило нездорову, напружену ситуацію в колективі, для стабілізації якої необхідно оперативно вирішувати питання призначення начальника митниці...».

Прочитав цього листа й подумав: «Господи, тільки не Касьянова. Дай йому начальницькі клейноди до рук — таких дров наламає...» Полегшало лише після згадки прадідівського прислів'я: «Якби бабі вуса, вона б дядьком стала...».

Коментарі про дії пана Касьянова редакція з нетерпінням чекатиме безпосередньо від керівництва Державної митної служби України, в якого хотіла б довідатися разом з читачами «Голосу України»: так куди все-таки віє «свіжий» вітер «перемін» в «оновленій» українській митниці?..

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Якість вітчизняних товарів

«Ніколи раніше державна політика в галузі управління якістю у вітчизняній промисловості і бізнесі не була такою конкретною і послідовною», — вважає генеральний директор ДП «Харківстандартметрологія» Михайло БУДЬОННИЙ. У липні цього року Президентом України був підписаний указ, що передбачає вдосконалення технічного регулювання на підприємствах, створення державних програм у цій сфері, розширення законодавчої бази. Указ зобов'язує державні і місцеві органи влади розв'язувати проблеми якості в кожному регіоні.

Харківська облдержадміністрація, розглянувши роботу ДП «Харківський регіональний науково-виробничий центр стандартизації, метрології і сертифікації» з підвищення якості продукції на Харківщині, визнала її цілком задовільною.

— Михайле Михайловичу, що являють собою системи управління якістю, навіщо вітчизняному бізнесові необхідне впровадження міжнародних стандартів управління якістю?

— Можна сказати, що це — оптимальне сполучення досвіду діяльності в сфері якості й основ управління, — каже генеральний директор ДП «Харківстандартметрологія» Михайло Будьонний. Тобто фактично системи управління якістю являють собою концепцію «якісного управління». Стабільна гідна якість — ось чого передусім чекає споживач від виробника. Для того, щоб домогтися такого результату, не треба винаходити велосипед: світова практика вже давно прийшла до створення стандартів серії ISO 9000. Вони надзвичайно популярні тому, що торкаються універсальної й усім необхідної газузі — управління організацією з орієнтацією на забезпечення якості кінцевого результату.

— Що зміниться на підприємствах із упровадженням міжнародних управлінських технологій?

— Системи управління якістю тому так популярні в цивілізованому світі, що вони спрямовані на пошук першопричини якісної роботи будь-якої організації. Впровадження стандартів ISO серії 9000 — це насамперед підвищення якості праці. Адже саме люди створюють якість. Якщо на підприємстві добре організовано працю, кожен співробітник знає своє місце і роль, налагоджено чітку взаємодію між підрозділами, сприятливий психологічний клімат, — то в такому колективі і якість продукції, що випускається, на належному рівні.

— Кому передусім потрібне впровадження управлінських систем?

— І державі, і бізнесу, і споживачеві. Зацікавленість першої у впровадженні систем управління якістю зрозуміла: відповідність світовим стандартам продукції вітчизняних підприємств і, як наслідок, — нові інвестиції, збільшення експортної частки продукції, визнання її конкурентоспроможності. Значне посилення соціальної спрямованості державної політики, завдання зі створення нових робочих місць також не можуть бути реалізовані без удосконалення діяльності підприємств на основах сучасних концепцій якості. Споживач свою вигоду від впровадження систем управління якістю також уявляє цілком чітко —

Працюють так само, як і до аукціону

Інтрига навколо купівлі-продажу металургійного гіганта «Криворіжсталь» корпорацією Mittal Steel Germany залишається в центрі уваги. Нагадаємо, ця фірма, яка володіє підприємствами в 14 країнах на чотирьох континентах, на жовтневому аукціоні запропонувала за комбінат суму, що на 20 відсотків перевищує обсяг коштів, котрі надійшли за всі роки приватизації в Україні. Чи відчули зміни на своєму підприємстві з появою нового власника в 56-тисячному колективі комбінату? З цього запитання почалася розмова з головою профкому ВАТ «Криворіжсталь» Юрієм БОБЧЕНКОМ.

— Поки що жодних змін не відбулося. Усі в колективах працюють на своїх робочих місцях так само, як і до аукціону.

— Чи спокійно сприйняли на комбінаті сам процес його «продажу з молотка»?

— Переважно спокійно. Хоча, не приховую, були і залишаються деякі побоювання. Адже нове завжди сприймається з обережністю і острахом. Тим паче що в останні роки на підприємстві досягнуто рентабельності і стабільності в економіці, у виконанні соціальних програм. Протягом минулого року, наприклад, зарплата підвищувалася тричі. Сьогодні середній заробіток у нас становить 1550 гривень — один з найвищих показників у галузі. На думку експертів, фінансово-економічні показники минулого року на КМК стали кращими за останні 10 років. Тому, звичайно, кожному є що втрачати, якщо раптом із зміною власника справа не налагодиться.

— А таке можливо?

— У ЗМІ дуже багато писали різного і суперечливого про нашого інвестора. Ми вирішили не «ворожити на кавовій гущі», а спорядили делегацію від профкому до Казахстану, де Mittal Steel Germany вже не перший рік володіє промисловими об'єктами. Тепер чекаємо від них докладного звіту про відрядження. У нас є усна домовленість із власником, що ми за бажання можемо відвідати будь-яке його підприємство. Чи то в Африці, чи то в Європі. Ми вирішили розпочати з тих, які ближчі нам і за умовами роботи, і за специфікою. Поки що точно знаємо, що на викуплених компанією підприємствах справді є збільшення виробництва, прибутку, вони працюють рентабельно. Хотілося б, щоб і на нашому комбінаті, вже і нині високорентабельному і прибутковому, усі зобов'язання інвестора чітко виконувалися. І у колективу залишалася стовідсоткова впевненість у завтрашньому дні, яка з'явилася у нас останніми роками.

— А якщо з якої-небудь причини зобов'язання не виконуватимуться. Чи не повною мірою?

— Ми заздалегідь підготували на цей випадок захист. Ще до торгів з нашою участю було складено великий пакет інвестзобов'язань. Сюди ввійшли економічні вимоги до майбутнього власника підприємства, соціальні умови, природоохоронні. Якщо вести мову про соціальний блок, то він складається із 17 пунктів. Кожний з них продиктовано потребою забезпечення роботою і збереженням соціальних гарантій для кожного трудівника. Тут — і штатна чисельність, і заробіток, і збереження об'єктів соціального значення, безоплатне медичне страхування.

Підготовлені нами інвестзобов'язання були прийняті Фондом держмайна України і схвалені урядом. Це стало однією з умов купівлі-продажу нашого підприємства. Ми стоїмо на позиції компромісного договору на основі соціального партнерства. Якщо одна зі сторін бере на себе зобов'язання — вона повинна їх виконувати. Але якщо цього не вийде, є заходи, які дадуть змогу нам домогтися свого.

— Які це заходи?

— Аж до звернення у Фонд держмайна через ЦК нашої галузевої профспілки про розірвання договору купівлі-продажу. Нагадаю, до складу комбінату, крім найбільшого в Україні комплексу з виробництва сталі та прокату, входять також гірничо-збагачувальне, коксохімічне виробництво і шахтоуправління з підземного видобутку руди. У нас згуртований трудовий колектив, сильний менеджмент, професійно спрямований генеральним директором Анатолієм Сокуренком. Комбінат чітко виконує свої зобов'язання. Зокрема і колдоговірні. І постійно підвищуємо зарплату. До речі, майже завжди за ініціативою свого гендиректора.

Діють оздоровчі комплекси для дітей і дорослих на узбережжі Чорного та Азовського морів, профілакторії, придбаваються санаторно-курортні путівки для лікування і відпочинку працівників-криворіжсталівців у різних оздоровницях України. Комбінат успішно реалізує програму житлового будівництва. Хочеться вірити, що майбутні зміни на підприємстві будуть тільки на краще. На тому і стоїмо.

Сергій КРАВЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото Анатолія ПІДДУБНОГО (з архіву Укрінформу).

■ У НОМЕР

Безробіття пішло на спад

На 12,4 відсотка знизився рівень безробіття у Тернопільській області порівняно з минулорічними показниками. Тепер безробітних тут менше, ніж на Житомирщині, Миколаївщині, Рівненщині, Черкащині, Буковині. Цьому сприяло активне створення нових робочих місць. З початку року їх з'явилося понад 25 тисяч. З них у малому бізнесі — 12 тисяч, у харчовій і переробній промисловості — 5 тисяч, у сільському господарстві — майже 4 тисячі. Чимало робітників вдалося вивести з «тіні». Нині на обліку у центрах зайнятості області перебуває понад 33 тисячі осіб, **повідомляє наш власний кореспондент на Тернопільщині Любов ЛЕВИЦЬКА**.

Шахтарі вже зустріли Новий рік

У листопаді луганські шахтарі відвантажили на електростанції України понад 550 тисяч тонн вугілля, перевиконавши встановлене державне завдання. Всього гірники області видобули у листопаді понад 1 млн. 830 тис. тонн палива. Великий внесок у цей успіх зробив колектив державного підприємства «Ровенькиантрацит». На сьогодні тут уже виконано річну програму з проведення гірничих виробок. Про дострокове виконання річного завдання з вуглевидобутку доповіли також гірники дільнянки №2 шахти «Довжанська-Капітальна» державного підприємства «Свердловатрацит». З початку року вони підняли на-гора понад 500 тис. тонн вугілля, з яких 44 тис. тонн — понад план, **повідомляє наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА**.

і послуг — не примха, а нагальна потреба

адже, купуючи товар, найперше, на що ми звертаємо увагу, це — на його якість. Але, хоч як парадоксально, підприємці — ті, хто найбільше зацікавлений в оптимальній організації управління, — останніми доходять висновку про необхідність застосування стандартів ISO 9000. Однак незабаром ситуація може змінитися на краще, якщо набуде чинності Закон України «Про стимулювання вітчизняних підприємств і установ до створення систем управління», проект якого вже розроблений Держспоживстандартом згідно із згаданим указом Президента.

Із досьє «Голосу України».

У цьому році кількість сертифікованих підприємств ДП «Харківстандартметрологія» порівняно з аналогічним періодом минулого року збільшилася на 75 відсотків. Фахівці підприємства сертифікували системи управління якістю відповідно до стандартів ISO серії 9000 на 34 підприємствах. Водночас зросли не тільки кількісні, а й якісні показники. Якщо раніше у впровадженні управлінських систем були зацікавлені в основному великі підприємства, то сьогодні по сертифікацію частіше звертаються представники малого і середнього бізнесу. Цьому посприяло недавнє роз'яснення, дане Державною податковою адміністрацією України, відповідно до якого витрати на впровадження і сертифікацію систем управління якістю, навколишнім середовищем, безпекою харчових продуктів включаються до складу валових витрат платника податків. Тільки в третьому кварталі цього року ДП «Харківстандартметрологія» сертифікувало системи управління якістю п'яти малих підприємств. Серед них — перша в Україні система управління якістю стоматологічної клініки «Євростом» і перша в області система управління якістю випуску хлібобулочних виробів на підприємстві «Інтерсектор». Впровадження системи управління якістю дає можливість підприємствам відповідати міжнародним стандартам сьогоднішнього дня. По-перше, сертифікатом вони підтверджують якість товарів і послуг. По-друге, відповідність стандартам ISO 9000 допомагає співробітництву із закордонними партнерами. По-третє, підприємство знаходить зрозумілу регламентацію усього спектра своєї діяльності, що гарантує стабільний розвиток.

— Михайле Михайловичу, чому впровадженням менеджменту якості першими зацікавилися великі промислові підприємства?

— Здебільшого вони працюють на експорт, а хоч як крути, системи управління якістю, підтверджені сертифікатом, є гарантом благополуччя і дієздатності підприємств, що важливо для закордонних партнерів. Великий бізнес потроху почав втягуватися у процес сертифікації і незабаром переконався в її безсумнівній користі.

Один з найяскравіших прикладів у Харківській області — Караванський спиртовий завод. Тривалий час це підприємство було в занепаді, але після зміни керівництва новий директор заводу вирішив звернутися до нас по розробку і впровадження системи управління якістю. У результаті, після одержання сертифіката, за зовсім короткий термін близько 70 відсотків своєї продукції завод відправляє на експорт. До речі, на цьому наше співробітництво не припинилося — недавно ми сертифікували на цьому підприємстві систему контролю продукції за критичними точками, що гарантує безпеку харчових продуктів. А це — одна з головних умов для експорту продукції в країни Євросоюзу.

— У чому полягає допомога, що її надає ДП «Харківстандартметрологія» підприємствам і організаціям області в підвищенні якості продукції і послуг?

— Практично вся діяльність центру спрямована на захист прав споживачів за допомогою насичення ринку якісними товарами і послугами, забезпечення реалізації на регіональному рівні державної політики в сфері якості. Будь-яке підприємство, звернувшись до нас, отримає компетентну кваліфіковану допомогу фахівців у питаннях забезпечення якості, починаючи з розробки і реєстрації технічних умов під час впровадження продукції у виробництво, метрологічного забезпечення, сертифікації продукції і закінчуючи сертифікацією систем управління якістю. Це підтверджує й отриманий нашим центром як переможцем Всеукраїнського конкурсу «Кращий вітчизняний товар року» високий статус «Виробник кращих вітчизняних товарів (послуг) 2005 року» (в номінації «Нові види високоякісних послуг»).

Нещодавно нашими фахівцями разом з Харківською облдержадміністрацією була розроблена і затверджена Програма стимулювання підприємств Харківського регіону до впровадження і сертифікації систем управління якістю на відповідність стандартові ДСТУ ISO 9001-2001. Вона покликана створити сприятливі умови для підприємств і організацій області в частині інформаційно-методичного і ресурсного забезпечення під час впровадження і сертифікації систем управління якістю.

Переконатися в перевагах сертифікації підприємства нескладно — грамотному керівникові досить ознайомитися з основними принципами і завданнями стандартів ISO 9000 і поцікавитися досвідом підприємств, що вже впровадили в себе системи управління якістю. На жаль, у більшості представників вітчизняного бізнесу застосування стандартів ISO 9000 усе ще не сформувало сучасного підприємницького світогляду, який полягає в тому, що впровадження управлінських технологій вигідне передусім виробникові.

Тетяна БОКОВА.

На знімку: генеральний директор ДП «Харківстандартметрологія» Михайло Будьонний.

У кожного поета — своя творча пора: весна, літо, осінь чи зима

Микола ЖУЛИНСЬКИЙ: «Голодомори, які потрясли Україну впродовж ХХ століття, викликали гнів, мабуть, у самого Бога — відмовилася змилостивитися навіть земля»

■ ІЗ ГЛИБИН НАРОДНИХ

«Чуєш, брате мій…»

У кожного поета — своя творча пора: весна, літо, осінь чи зима. Але то не таємниця, що його поетичні візії злютовані зі станом душі, а той чи той настрій може бути викликаний навіть найменшим порухом у природі.

Богдан Лепкий цілий цикл, написаний у Кракові 1900 року, затитулував однозначно — «Осінь». Згодом він до попередніх поезій долучить нові твори, аж збіралося їх два з половиною десятка. І дуже примітно, що три композитори (Василь Бармійський, Денис Січинський та рідний брат Лев) знайшли там тексти для своїх пісень.

Видавши книжку спогадів «Казка мого життя» з дитячих і юнацьких літ, письменник підготував другу «Три портрети», з невеличким промовистим передслів'ям-сповіддю:

Осінь... Пізня... Оповита
смутком і журою...
Що ж! Годі літові вічно
тривати.

Але й осінь має свої ясні хвилини. Тоді останні квіти всміхаються до сонця, вітер шумить, нагадує весну, а понад стернями сухими снується павутиння.

Кажеш, павучки його прядуть? Куди! Це невидима пряха сидить у хмарах і пряде тонку пряжу літові на смертельну сорочку... Та якась невідома сила снує нитки споминів з давно минулих літ. Снує й осотує тебе, мов повивачем дитину. Заки зима вколише до сну...

Пряди, пам'яте, свою тонку пряжу літові на... Ні, ні! Тихо, не кінчи цих слів. І так гримають на тебе, що жалості до смутку доливаєш і що курличеш журавлем відлітним.

Запремо смуток на сім спустів у серці...

«Останній птах у вирій летить» — із цього, власне, вірша зачинається мелодія осінньої пори — поета. Це була в циклі перша за рахунком поезія. Лепкому, викладачеві університету, сповнилося 28 років; мешкав він у будиночку на вулиці Зеленій, 28, прозваному за гуртування тут земляцтва «українською амбасадою».

«Пан професор» уже вславився своїм літературним доробком, і його поетична туга не була грою розпаленої уяви, а цілком визначеним філософським поняттям, що впродовж десятиліть кристалізувалось й наповнювалося змістом. Вірш «Журавлі» став у нього найдосконалішим твором і, може, його лебединою піснею...

А до написання вірша спонукала поета доволі звичайна обставина. Краківський режисер Людвік Сольський восени 1910 року запросив Богдана з дружиною Олесею на виставу за п'єсою Станіслава Виоп'янського — «Листопадова ніч». Ця барокова драма, з вигадливою символікою, ускладненістю й недомовленістю образів, упереміш з античною міфологією, вияскравлювала одну добу в житті Польщі, коли посеред ночі над країною спалахнула кривава заграва. Саме тоді, 29 листопада (о цій фатальній для народу годині!) 1830 року почалося повстання проти Росії.

Один із провідників збройної битви у Варшаві Петро Височський закликає поляків єднатися до бою:

Свободу — всім станам!
Народові — волю!
Настане відплата на рідній
землі.
Полиньте у вирій, сумні
журавлі,
Та киньте вогнину на поле
Від наших запалених хат…

... У Богдана Лепкого птахи залишали рідний край і відлітали на чужину — через океан. У їхньому зойку-скрику «кру-кру!» переплелися і відчай, і розлука, і туга за втраченою батьківщиною. Тому з часом «Журавлі» стали «емігрантським реквієм». Але мелодію пізніше створив його брат Лев Лепкий, приурочивши її до походу січових стрільців у грізні часи революційних змагань України. Саме тоді, в листопаді 1918 року, над Львовом замаяли жовто-блакитні прапори ЗУНР. Це коштувало великої крові й багатьох життів.

Отже, пісня була «смутком і журою»...

Колись письменник Юрій Смолич написав новелу про журавлів. Звісно, в роки партійного мракобісся її відмовився друкувати на своїх шпальтах тижневик «Україна». .... Загін січових стрільців потрапив у полон до червоних військ на станції Жмеринка. Були це юнаки — виснажені, обшарпані, голодні, із спаленілими губами та вигаслими очима. З ними не стали після бою панькатися. «Розстріляти!» — пролунала команда.

Всі враз підвелися, вишикувалися ланцюжком і, за сигналом карателя, рушили з місця — випростані, збадьорілі, горді. Тільки-но ступили крок, як із їхніх втомлених грудей вихопилася тужлива, сповнена жалю й прощання, пісня.

Під мурами за станцією вдарили рушничні постріли, а мелодія бриніла й бриніла в повітрі, поволі стихаючи. І в голосах, що уривалися з кожною кулею, відчувався не стільки смуток, а більше — докір за цей бездушний самосуд. «Чуєш, брате мій...»

Над Жмеринкою, у вилинялій і розвіяній блакиті неба, пливли ключем журавлі кудись далеко-далеко, як і та пісня — у безвість, у вічність...

Ведучий рубрики
Микола ШУДРЯ.

Голодомор 1932—1933 років:

Світ бачив не один страшний голод, під час багатьох із них становище ще більше погіршувала громадянська війна. Проте голод, організований як геноцидний акт державної політики, слід вважати за унікальний.
Норман ДЕЙВІС.

Голодомори, які потрясли Україну впродовж ХХ століття, викликали гнів, мабуть, у самого Бога — відмовилася змилостивитися навіть земля. Із цинічною жорстокістю комуністичний режим вивів за межі земного життя мільйони українських синів і дочок. До сьогодні на їх могилах немає хрестів, не запалюються свічки...

Цього року 26 листопада за підтримки партії Народний союз «Наша Україна» акцією «Запали свічку» Україна вшанувала пам'ять жертв голодомору 1932—1933 років. Акція проходила по всій країні. Лише в Києві на Софіївській та Михайлівській площах близько десяти тисяч людей запалили свічки, витворивши душевно очищений вогняний коридор. З ініціативою вшанування пам'яті жертв голодомору виступив Президент України Віктор Ющенко, почесний голова партії Народний союз «Наша Україна». На другому з'їзді нашої партії ця ініціатива була підтримана. Тому по всій Україні 26 листопада запалили свічки всі ті, кому небайдуже минуле та майбутнє нашої країни.

Вагомий внесок у вшанування пам'яті жертв голодомору 1932—1933 рр. зробив організований Віктором Ющенком благодійний фонд «Україна-3000». У 2003 році фонд започаткував спеціальну програму «Уроки історії: голодомор 1932—1933 рр.».

У рамках цієї програми фонд створив перший і єдиний в Україні спеціалізований Інтернет-сайт з тематики голодомору (holodomor33.org.ua), на якому вже оприлюднено понад 1200 свідчень людей, що пережили голодомор, а також наукові публікації, архівні фотографії тощо; організував конкурс плакатів «Свічка у вікні» та виставку кращих робіт за його підсумками; провів конкурс серед регіональних журналістів на краще висвітлення тематики голодомору; підтримав видання трьох інформаційних брошур про голодомор загальним накладом 10 тисяч примірників; у День пам'яті жертв голодоморів і політичних репресій (29 листопада 2003 року) за ініціативи фонду була проведена поминальна акція, під час якої на Михайлівській площі (Київ) було запалено 18 тисяч свічок на знак вшанування загиблих.

У 2005—2006 рр. у межах цієї програми фонд планує видати масовим накладом інформаційну брошуру «Голодомор 1932—1933 рр.» з метою її безкоштовного розповсюдження серед шкіл, бібліотек, громадських організацій в Україні і за кордоном, а також серед громадян, щоб підняти загальний рівень поінформованості про цю трагедію; упорядкувати корпус архівних документів, які стосуються голодомору 1932—1933 рр. і зберігаються в Україні та інших державах; узяти участь у створенні системи масового опитування свідків голодомору та створенні державного Центру дослідження голодоморів і політичних репресій та музею голодомору тощо.

Голодомор 1932—1933 років є однією з найжахливіших сторінок історії українського народу. В цей період за якихось 17 місяців зупинились мільйони сердець, практично жодну родину не минуло страшне лихо — втрата рідних від голодної смерті. Навесні 1933 року по країні від голоду вмирало 17 людей щохвилини, тисяча — щогодини, майже 25 тисяч осіб — щодоби...

Пам'ятаючи про голодомор, ми зобов'язані не допустити повторення геноциду в майбутньому, ми не повинні дозволити, щоб антинародна влада, хоч би як вона називалася, мала змогу знищувати людські життя.

Сьогодні, коли правда про голодомор стає доступною, ми повинні розуміти, що об'єктивна оцінка тих страшних подій не може бути спрямована тільки в минуле, вона має бути спрямована в майбутнє. Ми всі мусимо пам'ятати головне — все це робиться для того, щоб об'єднати людей у всій Україні навколо спільної історичної пам'яті.

Наші матері і бабусі ще довго озиратимуться при слові голод з відчуттям остраху та чогось незабутньо жахливого. Багато, хто пережив ті страхітливі події 1932—1933 років, взагалі не хочуть говорити вголос про страшні події свого буття і навіть здригаються від згадки про сам факт ймовірності всього того, що з ними відбувалося. Психіка цих людей назавжди зазнала невиліковних травм, коли думка про їжу тьмарила не лише очі — розум заходив у самий глибокий кут людської свідомості і в голові вирувала лише одна думка про задоволення людського інстинкту голоду.

Вони просто не хочуть пам'ятати тих страшних днів. В історії України трапилась демографічна і духовна катастрофа — подія, яка не вписується в рамки жодного наукового аналізу, статистики, подія, котру відмовляється сприймати розум і душа.

Дослідників тематики голодомору 1932—1933 років часто звинувачують у начебто надмірній її політизації. Однак визнання факту голодомору на Україні багато в чому було рішенням саме політичним. Це був останній і остаточний аргумент історії за незалежність України як держави. І сьогодні зі стовідсотковою впевненістю можна говорити про те, що основним чинником тих страхітливих подій було саме політичне підгрунтя, і в своїй основі це був наймасштабніший міжнаціональний конфлікт, зброєю в якому виступив голод.

Знавісніліть імперської системи полягала в тому, що її жертвами ставали і самі її виконавці, представники колоніальних адміністрацій (ставленики Москви) в Україні.

Однією з першопричин голодомору я назвав би бажання Сталіна централізувати владу в своїх руках, і основною перешкодою цьому була Україна. Його утопічне бажання створення раю на землі без Бога, шляхом убивства тих, хто цьому стає на перешкоді, породила нелюдську ідею знищення української нації, нації, яка годувала своїм хлібом пів-Європи, і залишилася сама без куска хліба. Для тотальної влади на карту були поставлені українське селянство, українська інтелігенція, українська мова, українська історія — це все планувалося знищити. Планувалося знищити Україну, як таку. Калькуляція була дуже простою і вкрай примітивною: нема народу, отже, нема країни, а в результаті нема проблем. Така політика в класичному розумінні цього слова означає ГЕНОЦИД.

До кінця воєнного комунізму більшовиками культивувалася майже патологічна ненависть до так званого буржуазного націоналізму. Саму суть ленінської формули «зближення і злиття націй» можна трактувати як прогеноцидну, адже накладання одного національного зразка на інший оголошувалося «історично прогресивним». Наприклад, під час першої радянської окупації Києва більшовицькі війська практикували розстріли майже всіх, хто публічно розмовляв українською мовою в Києві.

Про страшні муки і переживання українського народу в 1932—1933 рр. написано ще небагато. Писали, свідчили, згадували передусім за кордоном — в Україні про голодомор 1933 року не вільно було й слово мовити. В Україні дивом просочувалися крізь сито цензури згадки про голодомор та невеличкі епізоди в творах Анатолія Димарова, Михайла Стельмаха, Олеся Гончара... Василь Барка, який сам пережив голод і бачив на власні очі жахи канібалізму, відтворив народну трагедію в романі «Жовтий князь», не тішачи себе надією, що цей твір колись буде надруковано в Україні. Емоційна пам'ять зберегла його спогади про Кубань 1933 року, де тоді жив письменник, про опухлі і водянисті ноги, які жахали його, про стогін тисяч людей: «Я знав інші болі, як поранення, але то щось таке, що спалювало всю істоту. І, може, тому, що я це знав, тому мені пощастило у «Жовтому князі» відновити ту психологічну глибинність цієї голодової смерті». Згадував він, як у 1933 році відвідав брата на Полтавщині: «Божевілля, мовчання, солодкий трупний запах».

У цьому голодоморному апокаліпсисі селянам ввижалася пекельна воля якоїсь надлюдської сили й жорстокості, поставала в їхньому голодному маренні демонічна постать Жовтого князя — нещадного до старого і малого, всеприсутнього і всесильного, змієподібного, бо, здавалося, його зловісний дух вселився в душі не лише кремлівських пришельців, а й своїх, односельчан, сусідів, навіть родичів, перетворюючи їх на звірину.

Спочатку селяни не вірили, що політика винищення селянства здійснюється за вказівкою згори. Селяни не усвідомлювали, що здійснюється страхітливий план знищення українства, але це зрозуміли деякі політики, дипломати. Консул королівського посольства Італії в Москві Гранденіго доповідав 31 травня 1933 року про голод в Україні, стверджуючи, що цей голодомор «уряд Москви справді заздалегідь підготував за допомогою жорстокої реквізиції» і підкреслював, що в основі такої політики, «є, напевно, призначене зліквідувати українську проблему протягом кількох місяців з жертвою від 10 до 15 мільйонів осіб. Нехай ця цифра не здається перебільшена, — пише далі консул. — Я тієї думки, що її перевищили і що, мабуть, уже її досягли».

Саме Гранденіго зазначив, що «нещастя спричинить колонізацію, переважно російську, України. Воно змінить її етнографічний характер. У, може, дуже близькій майбутності не можна буде більше говорити про Україну, ні про український народ, ані тим самим про україн-

Об'єктивна оцінка тих страшних подій не може бути спрямована тільки в минуле, вона має бути спрямована в майбутнє

ВИМОГЛИВИЙ ПОГЛЯД ІСТОРІЇ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Київ, 26 листопада 2005 року. День пам'яті жертв голодоморів і політичних репресій.

ську проблему, тому що Україна в дійсності стане російським краєм». Однак ці дипломатичні донесення більш як півстоліття залишалися невідомими і лише після виходу у 1991 році книги професора Андреа Грацьйози «Листи з Харкова» італійці дізналися про цю багатомільйонну демографічну катастрофу.

Відбувалося систематичне винищення народу, а світ мовчав.

Такої варварської, жорстокої форми колонізації людство ще не знало. Тому вона вражала своєю жахливою навальністю — без будь-яких моральних застережень, без озирання: «а що скаже світ?», без жалю і співчуття до тих «гнаних і голодних», заради яких начебто творився на крові та насильстві «новий мир».

Україна стоїть перед необхідністю постійного наголосу на правдивості тернистого шляху до самостійності. Ми, по суті, маємо не одне покоління людей, які не знають історичної правди про свій народ.

Увага громадськості світу до подій голодомору 1932—1933 рр. набула значення гострополітичного чинника після того, як конгрес США в 1986 році створив спеціальну комісію з голоду в Україні для постановки питання на спеціальних слуханнях. І вже 19 квітня 1988 року комісія визнала, що Сталін та його оточення здійснили геноцид проти українського народу.

У лютому 2003 року в Україні було ініційовано проведення парламентських слухань щодо вшанування пам'яті жертв голодомору 1932—1933 років. Я був одним із авторів проекту постанови, прийнятої 6 березня 2003 року за результатами цих слухань.

Учасники парламентських слухань 12 лютого 2003 року, присвячених відзначенню 70-х роковин голодомору 1932—1933 рр. та вшануванню пам'яті його мільйонних жертв, відзначали, що трагедія голодомору 1932—1933 років в Україні протягом багатьох десятиріч офіційно заперечувалася Комуністичною партією Радянського Союзу і правлячою верхівкою Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Нині без перебільшення можна стверджувати, що перші слова правди про голодомор 1932—1933 років відіграли велику роль у національному відродженні, стали одним із важливих чинників здобуття Української незалежності.

Але далеко не все, пов'язане з історією голодомору 1932—1933 років, який слід визнати актом геноциду українського народу, до кінця розкрито і з'ясовано.

Відповідальність за страхоліття голодомору 32—33-х років має нести весь тоталітарний сталінський режим з його розгалуженою каральною машиною. Але були, крім Сталіна, кілька головних дійових осіб, які спровокували голодомор або ж не відвернули його, хоча повинні були це зробити: Постишев, Молотов, Каганович, Косіор, Чубар, Хатаєвич, Реденс, Балицький.

У 1963 році Василь Барка звернувся з листом «До радянських письменників на Україні»: «Чому на роковини цієї найбільшої трагедії в історії України не дано дозволу ці жертви згадати, вшанувати їх терпіння, а реабілітовано якраз тих, хто здійснив розкази від вершителів «культу особи» про запровадження великого голоду, реабілітовано якраз П. Постишева?!»

Роль цих осіб в організації голодомору була різною. Якщо Сталін був головним ідеологом розправи, Каганович, Балицький і Постишев виявляли найбільшу активність, то українські керівники Косіор та, особливо, Чубар намагалися інколи подавати голос на захист голодуючих селян. Однак їх дії не були послідовними. За голодомором стояла СИСТЕМА. Тих, хто намагався їй хоч якось протистояти, просто фізично знищували або вони самі стали жертвами терору, як, наприклад, народний комісар освіти Микола Скрипник. Звичайно, названі особи нічого не змогли зробити самотужки. Їм активно допомагали мільйони соратників, значна частина яких вірила, що вчиняє правильно.

По суті, останню крапку, а точніше, страхітливі три крапки голодного терору в Україні, поставила 6—8 липня 1932 року в Харкові III Всеукраїнська партконференція, на яку прибули з Москви В. Молотов і Л. Каганович. Скликана на вимогу центру з єдиною метою — віднайти і назвати винуватців невиконання плану хлібозаготівель, ця партконференція устами вірних соратників Сталіна назвала винними у зриві останньої хлібозаготівельної кампанії усіх більшовиків України.

Додаткові заходи «поліпшення реалізації» державного плану хлібозаготівель знайшли своє відображення в законі від 7 серпня 1932 року, згідно з яким запроваджувалася смертна кара за розкрадання колгоспної власності. Цей варварський «закон про колоски» підняв нову нечувану хвилю нацьковування дітей на батьків (синдром Павлика Морозова), глухої, звірячої ненависті людини до людини, доносів, підозр і знущань. Юні піонери вистежували односельців і рідних, доповідали політвідділам, нерідко самі ловили тих, хто зірвав на колгоспному полі один-два колоски, і радо рапортували на зборах піонерських дружин про досягнення у класовій боротьбі.

Відразу ж після завершення III Всеукраїнської партконференції В. Молотов відвідав кілька районів України. Він, щоправда, з вагона не виходив, але приймав численні делегації голів колгоспів, партсекретарів, вислуховував здебільшого скарги на непомірні плани хлібозаготівель, запевнення, що хліба в селах уже нема, люди голодують і вимушені зривати недозрілі колоски на колгоспних полях... Український літературознавець із США Григорій Костюк вважає, що ця інспекція роздратувала Молотова, і «є всі підстави думати, що це була перша і єдина причина появи в світ «закону від 7 серпня». Цей закон прискорив голод, збільшив смертність серед мільйонів селян, але, безумовно, вирвав у голодних людей все-таки майже 200 мільйонів пудів хліба». Свідчення ж очевидців, говорять про те, що більша частина забраного в голодних селян хліба вивозилася баржами в море та свідомо топилася в глухій безодні.

Кількість прямих та непрямих жертв голодомору точно підрахувати досить важко і, мабуть, не вдасться ніколи. Між істориками точаться дискусії, скільки саме людей загинуло: 5, 7, 10 мільйонів? Мова йде про МІЛЬЙОНИ безневинних жертв. А якщо взяти до уваги непрямі втрати, передусім тих дітей, які мали народитися, то число жертв за приблизними підрахунками може сягнути 14 мільйонів.

Навіть страшно замислюватися над такими цифрами: 14 мільйонів за 500 днів — це страшна жертва, на яку прирік український народ сталінський режим.

Сучасне населення Данії становить трохи більше 5 млн. осіб, Болгарії — майже 9, Бельгії — 10. Тобто під час голодомору була знищена ціла європейська країна... Моя країна...

І мені від цього навертаються сльози на очі... Хочеться кричати від неможливості зарадити минулому свого власного народу, якого катували за його право на існування та буття у світі. Де нині шукати правди, кого спитати про провину, кому дорікнути?.. Український народ не має права забути страждань своїх батьків.

За даними вчених, найбільш постраждали від голоду тодішні Харківська і Київська області (теперішні Полтавська, Сумська, Харківська, Черкаська, Київська, Житомирська). На них припадає 52,8 відсотка загиблих. Фактично ж голод охопив ввесь центр, південь, північ та схід України.

Під час аналізу тих подій рано чи пізно постає запитання про винуватців та причини трагедії. Безумовно, причиною стала політика тоталітарного сталінського режиму, політика безвідповідальних експериментів з метою побудови щастя для усіх в єдиній, окремо взятій країні.

На практиці це означало винищення всіх класових та національних ворогів сталінського режиму — всі, хто мав власну ідею розбудови світлого майбутнього, мали бути знищені.

Під час українізації (коренізації), оголошена резолюцією XII з'їзду РКП(б) 1923—1932 рр. Радянська влада спробувала жорстко контролювати український національний процес шляхом безпосередньої участі в ньому. Припинення такої політики під час голодомору 32—33-х років також вкладається в систему запланованого винищення українського духу.

Щодо індустріалізації, то в ній самій, в її меті — швидкому промисловому розвитку країни — нічого поганого не було. Але методи, якими вона проводилася, цілком спотворили ідею і звели всі позитивні результати, бо вони були куплені ціною крові мільйонів.

Щоб отримати валюту на закупівлю промислового обладнання, Сталіну була потрібна ефективна машина продукування товарів на експорт, насамперед — хліба. Для цього він організував економічно необгрунтовану колективізацію сільського господарства, яка, фактично, знищила найкращі господарства разом з господарями і привела до багаторічної руїни. Українські селяни намагалися чинити супротив такій політиці. Через це мільйони з них стали жертвами в нерівній боротьбі...

Комуністи і досі намагаються представити голодомор 1932—1933 років як збіг об'єктивних та суб'єктивних причин: посухи та перегинів на місцях. Але факти свідчать зовсім про інше. Це не був збіг, це була свідома політика сталінського режиму.

Йдеться про організацію штучної катастрофи, коли сталінський режим використав погіршення ситуації на селі для винищення мільйонів українців. Про те, що урожай в Україні був, переконує той факт, що радянський уряд масово продавав збіжжя та інші сільськогосподарські культури за кордон. Наприклад, є свідчення, що в 1932—1933 рр. у Польщі українськими буряками годували свиней, бо цих буряків було дуже багато і коштували вони дуже дешево. Ті, хто стверджує про збіг обставин, вочевидь, грішать проти істини, бо для вивезення продовольства у таких обсягах потрібне ПОЛІТИЧНЕ РІШЕННЯ...

Крім цього, за свідченням очевидців, в окремих регіонах України весь цей час, коли від голоду щодня вмирали тисячі українців, на повну потужність працювали спиртові заводи, переробляючи на горілку тисячі тонн дорогоцінного хліба. Так сталінський режим добував додаткові ресурси для проведення індустріалізації...

Про те, що дії більшовиків були свідомими, свідчить ще один характерний епізод. Восени 1932-го і взимку 1933 року, коли вже багато хто зрозумів трагічний стан українського селянства, влада абсолютно нічогісінько не зробила для порятунку простого люду. Всі сили були кинуті на те, щоб ізолювати голодуючих.

Армія, загони НКВС оточували українські міста, бо селяни намагалися там врятуватися від голодної смерті, та залізничні станції. Мешканцям сіл забороняли виїжджати в інші регіони СРСР, насамперед до Росії. Цьому сприяло введення паспортної системи, яка фактично вдруге закріпачила українських селян.

Ухвалою Центрального виконавчого комітету СРСР від 27 грудня 1932 року запроваджується єдина паспортна система, якою селянин закріплювався за колгоспом, за місцем проживання. Селян перестають брати на роботу на заводах і шахтах. Прикордонники перекривають усі дороги, які ведуть з України в Росію. По суті, Україну перетворюють у гігантську резервацію, оточену з усіх боків військами, в якій почав містично володарювати Жовтий князь-голод.

За спеціальним розпорядженням ввели заборону на продаж залізничних квитків для селян. Такі дії абсолютно неможливо пояснити збігом обставин чи посухою.

Аналіз фактів свідчить, що тоталітарний сталінський режим діяв свідомо і за чітким планом. Хліб вилучався, продавався до інших країн за валюту, яку спрямовували на закупівлю верстатів та іншого обладнання для промислових підприємств. Усіх невдоволених знищували: розкуркулювали, висилали до Росії, просто страчували за вироком «трійок» без суду і слідства. На місце знищених голодом або репресіями привозили нових з Росії, Білорусі...

Усе це призводило до страшних наслідків у масштабах нації. Українці мільйонами вимирали. Ті, хто вижив, підірвали своє фізичне та психічне здоров'я. В їх душі назавжди закрався страх голоду. За рахунок переселенців змінювалася етнічна структура населення України. Все це значно підривало життєвий потенціал нації.

Не було жодного кроку, аби подолати негативні наслідки невроджаю. Навпаки — все робилося для того, щоб їх посилити. Отже, ми маємо справу з яскравим прикладом ГЕНОЦИДУ, спрямованого проти українського народу. І сьогодні ми маємо це довести і сказати усьому світові.

Ми повинні переконати інших, що нація стала жертвою страшного злочину — геноциду проти українського народу, який ніколи не повинен повторитися ні на українській землі, ні будь-де на планеті. Ми маємо усвідомити, що сьогоднішнє населення України є нащадками тих, хто вижив у ті страшні часи. Але нас могло бути і набагато більше...

Микола ЖУЛИНСЬКИЙ,
народний депутат України,
член депутатської фракції
Народний союз «Наша Україна».

Друкується в рахунок квоти фракції Народний союз «Наша Україна».

Поміняти міністерства

На автомобільних дорогах України склалася надзвичайна ситуація. На мою думку, для її ліквідації у нас є ціле Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, якому вважаю, було б логічно передати службу ДАІ від Міністерства внутрішніх справ. Це дало б можливість оперативніше вирішувати питання врятування людей, які потрапляють в автомобільні аварії чи катастрофи. А порядок на автомобільних дорогах був би забезпечений не тільки силами департаменту ДАІ, а й силами рятувальних підрозділів МНС.

Небезпечні для руху автомобільні ділянки, перехрестя знаходитимуться під постійним контролем. Адже крім оснащення, яке має ДАІ, буде ще й спеціальна техніка, що має МНС. Водночас працівникам МНС під силу здійснювати контроль за не завжди якісними вантажами, які перевозяться автотранспортом.

На наших дорогах надзвичайні пригоди виникають щогодини, а надзвичайні ситуації і природного, і техногенного походження виникають куди рідше. Тому, вважаю, саме МНС під силу навести порядок на автомобільних дорогах. А МВС могло б займатися своїми прямими обов'язками: наводити законний лад у нашій державі та боротися зі злочинцями.

Маю надію, що до моїх порад прислухаються й керівники держави.

Євгеній ЛЕПЬОХІН, інженер.

Старокостянтинів Хмельницької області.

Пишу, щоб подякувати і привітати

Я 20 років працювала головним бухгалтером, а в 1970-му, як багатодітна мати, раніше вийшла на пенсію. «Голос України» передплачую кожного місяця з дня виходу газети. Пенсія в мене зовсім маленька, тому на передплату доводиться відкладати по копійці. А в мої 85 років кожна копійчина — на вагу золота.

До улюбленого «Голосу» пишу не через життєві негаразди. Тут й книги не вистачить, щоб все описати. Я хочу подякувати начальнику Лисогірського поштового відділення зв'язку О. Жуматій та всім нашим листоношам за їх тепле ставлення до таких стареньких, як я. Ми і газети вчасно отримуємо, і пенсію в будь-яку негоду принесуть.

А ще, користуючись нагодою, хочу привітати улюблену газету з 15-им днем народження! Бажаю всім працівникам «Голосу України» богатирського здоров'я, більше радощів, сімейного щастя, душевної рівноваги та гарних гонорарів!

Надія МАКАРЕНКО.

Лиса Гора Миколаївської області.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

— Я гарно їм і займаюся спортом, от і заліз вище за сестричку.

Фото Оксани ЛУЦЕНКО.

Кіровоград.

Без мови нація німа

Міжнародний конгрес «Українська мова вчора, сьогодні, завтра в Україні і світі», що був організований Науково-дослідним інститутом українознавства, зібрав у Києві науковців, політиків, представників діаспори. З початку року з метою вивчення реального стану мовного питання та з'ясування комплексу проблем, інститут українознавства проводив анкетування різних соціальних верств населення в Україні та в 22 країнах світу.

Ураховуючи отримані дані, на конгресі обговорювали шляхи подолання наявних мовних суперечностей в Україні та діаспорі. Назріла необхідність прийняття нового закону про державну українську мову, аби законодавчо закріпити її панівні позиції у всіх сферах суспільства, передбачити відповідальність за порушення мовного законодавства.

Як зазначив присутній на конгресі відомий український політик Геннадій Удовенко, українська мова як державна перебуває в критичному стані насамперед через відсутність цілісної мовної політики. На превеликий жаль, мовне питання в українських реаліях стало предметом брудних політичних спекуляцій, а не опіки. Та й численні законопроекти стоять не на захисті української мови, а пропонують підвищити статус російської.

Водночас жодне з соціологічних досліджень не показує, що громадяни України ставлять мовне питання на перше місце. На думку присутніх, головною причиною незадовільного розвитку української мови є відсутність у державі органу виконавчої влади з питань мовної політики. Біда в тому, що і проектом держбюджету на 2006 рік пропонується зменшити кошти на розвиток української мови. Але саме мова є націєтворчим чинником, і розв'язання проблем функціонування державної мови має бути першочерговим.

Юрій МИНЕНКО.

Київ.

■ ТВОРЧІСТЬ

Діагноз

Благовірній за столом
скаржиться Данило.
Щось, ти знаєш, уночі
серце придавило.
А дружина поспіша
заспокоїть жартом:
— Значить, милий,
про дівок менше
думать варто!
— Не туди, Наталко,
гнеш, —
відрубав Данило.
— Якби думав про дівок,
вже б не там давило!

Взаємність

На екзамені у вузі
заповзятливе дівча,
Відповівши на питання,
охмуря викладача:
— Ах, оцінка —
то дрібниця.
Та признаюся сама,
Що від вас, як від мужчини,
я давно вже без ума!
— Що ж, — признаюся
взаємно,
їй професор відповів.
— Після відповідей ваших
і я мало не здурів...

Григорій ЄЛИШЕВИЧ.

Суми.

Кредити: на місто і село

Вирішив і я дописати до сторінки «З пошти». А спонукала мене інформація про діяльність Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву, яку прочитав на сторінці «Діалог» «Голосу України» № 196 за 18 жовтня 2005 року. Справа надання кредитів на житло загалом чудова, що й казати. Тільки з власного досвіду та розповідей знайомих мені відомо, що не завжди відбувається так, як плануєш. Отримати той кредит, зазвичай, дуже непросто.

Певно, через брак коштів у фонді перед претендентами виставляють бар'єр у вигляді доволі високих вимог. Та й подолання бар'єру ще не гарантує успіху. За деякими оцінками, кредит отримує дуже малий відсоток заявників.

У зв'язку з цим пропоную збільшити кредитування на селі за рахунок тих, хто планує придбати житло чи будуватися в столиці або обласному центрі. Як не крути, а жити в Києві або іншому значному адміністративному центрі завжди ситніше й тепліше. Але ж соціальна допомога має завдання допомогти саме незахищеним. Чи не так?

Вважаю, що запропонована мною схема сприяла б, за висловами класиків, «стиранню граней між містом і селом». Вона хоч частково урівняла б права столичних жителів і провінціалів та істотно підвищила б відсоток тих, кому перепаде омріяний пільговий кредит. Надто коли зважати на різницю у вартості житла в Києві та маленьких віддалених містечках.

Анатолій КАРПОВ, переконаний провінціал.

Велика Богачка Полтавської області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Бюджет «проїдання» чи «розвитку»?

«Гаряча тема» останніх днів — обговорення проекту державного бюджету України на 2006 рік. Слухаю я виступи, читаю коментарі і намагаюся зрозуміти (на доступному мені рівні), про що ж мова? Я не маю економічної освіти, але життя, хоч-не-хоч, примушує бути «економістом», тож поділюся своїми думками з цього приводу.

Мені вдалося зрозуміти, що бюджет 2005 року був «поганим», бо в ньому було передбачено багато витрат на соціальні потреби, а мало — на розвиток економіки, тому його називають не інакше, як «бюджет проїдання». А «хороший» бюджет — це той, в якому багато витрачається на фінансування різних галузей економіки і називається він прогресивно — «бюджетом розвитку».

Нібито все вірно: щоб було що розподіляти, потрібно спочатку щось виробити. Але коли переходимо від теорії до практики, то починається менш зрозуміле. Так, держава повинна стимулювати розвиток економіки і, скільки себе пам'ятаю, увесь час намагається (нібито) це робити. Щороку витрачаються величезні кошти на розвиток сільського господарства, вугільної галузі, металургії тощо. А який результат? Такий, що всі говорять про занепад і руїну. При цьому одні кричать, що грошей дали мало, а інші, що вони і тих копійок не бачили. Про те, що гроші для шахтарів зникали в дорозі з Києва до Донецька, а гроші для селян до них взагалі не потрапили, говорять і пишуть, здається, всі небайдужі. От і виходить: хотіли «бюджет розвитку», а мають «бюджет розкрадання».

А з другого боку: держава зробила великі соціальні виплати. Вважають, що наслідком цього стало зростання цін. Це погано, бо високі ціни знижують рівень життя. Але ще гірше, що зростання цін не привело до відповідного економічного пожвавлення. От де справжня біда. Те, що ціни зростали і зростатимуть, це неминуча реальність. У тій само Європі набагато вищі зарплати, але і ціни теж вищі. І наші ціни вирівнюватимуться з середньоєвропейськими. Тому боротися потрібно не з високими цінами, а з малими зарплатами та пенсіями.

Якщо зростання зарплат і пенсій буде в кілька разів перевищувати зростання цін, то це піде лише на користь економіці. Наші селяни криком кричать, що вони потерпають від низьких цін. А чому низькі ціни? Бо бідний споживач. Низькі ціни на продукцію селян знищують село. Як зарадити лиху? Зменшити ціни на паливо, добрива, техніку шляхом «суворих» наказів Кабміну? Видати «дешеві» кредити? Це мало що дасть, бо, як відомо, гроші до фермера і селянина не дійдуть, але вони вкотре збагатять «латифундистів» і чиновників, які сидять на бюджетних грошах. На мою думку, головний інвестор села — це 47 мільйонів мешканців України, споживачів продуктів. Якщо збільшать їх зарплати і пенсії, вони зможуть купувати більше і за вищою ціною. І тоді відновиться сільське господарство. Тому, віддавши значні кошти на соціальні потреби тим само пенсіонерам, уряд зробив добру справу і для розвитку. І надалі потрібно підвищувати зарплати і пенсії. Бо ці кошти не осядуть в іноземних банках, а повернуться в економіку. Нагадаю, не бійтеся вкласти додатковий мільярд в пенсіонерів, бо 90 відсотків цієї суми піде в економіку. Хоча, можливо, саме це декого і не влаштовує: гроші підуть мільйонам потрошку, а не одиницям і багато. Так, із малої миски великою ложкою не зачерпнеш. І коли чую крики деяких про «бюджет проїдання», мені здається, цим крикунам дуже болить, що не їхнього.

Тепер поглянемо на проблеми розвитку ще з такої точки зору: а чи повинна держава фінансувати приватну власність? За Радянського Союзу, коли промисловість вважалася загальнонародною власністю, держава вкладала гроші в розвиток тієї ж вугільної галузі. А потім забирала всі прибутки і якось їх там використовувала. Хто власник, того і гроші. Нині ситуація змінилася. Більшість підприємств є чиєюсь приватною власністю. Шановні власники, ви захотіли бути капіталістами і латифундистами (мати дуже багато землі), будь ласка, хазяйнуйте. Але до чого тепер державний бюджет? Чому держава повинна брати з кишені платників податків чесно зароблені гривні і віддавати їх приватним власникам, які прибутками не поспішають ділитися ні з ким. Тому, гадаю, раз і назавжди держава повинна припинити фінансування приватних підприємств у будь-якій формі. Гроші — тільки в борг, тільки у кредит на загальних підставах. І для державних підприємств теж. Закон є закон, і всі рівні перед ним. І не треба розповідати, як ви турбуєтеся про бідних шахтарів і селян, вчителів і лікарів. Сльози у зв'язку з цими турботами на очах мільйонерів можуть бути лише крокодилячими. І давайте, шановні депутати, нарешті забудемо термін «бюджет проїдання», як дуже хитрий і нещирий.

Є. ШУЛЬГА, історик.

Новомосковськ Дніпропетровської області.

ПІЗНАЮТЬ СЕБЕ І СВІТ

Запорізькому педагогічному коледжу — 85!

■ ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ

28 грудня 1920 року на базі Хортицької вчительської семінарії було відкрито трирічну педагогічну школу, а в 1925-му — педагогічний технікум для підготовки вчителів початкових класів та вихователів у німецьких поселеннях України, Поволжя, Уралу, Сибіру.

У 1938—1939 навчальному році у ньому почали готувати спеціалістів для українських і російських шкіл та дошкільних закладів. За роки існування закладу дипломи отримали понад 30 тисяч юнаків і дівчат.

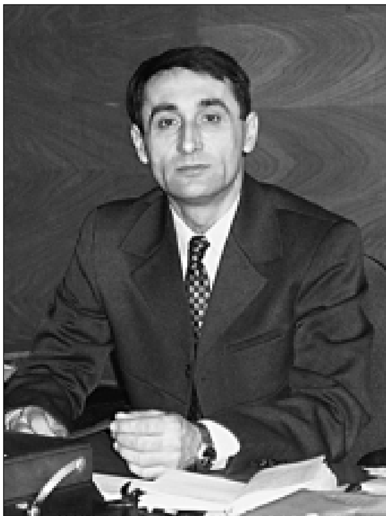
В 2003-му рішенням сесії Запорізької обласної ради педагогічне училище з метою оптимізації підготовки молодших спеціалістів і бакалаврів реорганізовано в педагогічний коледж.

Три десятиліття колектив очолював заслужений працівник освіти України, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, медалей Макаренка і Ушинського Анатолій Федорович Власов.

Запоріжці протягом 1975—1986 років перемагали у Всесоюзних змаганнях серед педагогічних училищ на кращу організацію праці, побуту та відпочинку учнів.

У структурі коледжу три відділення: "Початкове навчання", "Дошкільне виховання", «Педагогіка і методика середньої освіти. Образотворче мистецтво».

За час навчання студенти водночас з основною здобувають додаткові кваліфікації вчителів іноземної мови, інформатики в початкових класах, керівника дитячих музичних колективів, вихователя логопедичних груп тощо.

Підготовку спеціалістів у коледжі здійснюють 85 відсотків викладачів вищої і першої кваліфікаційних категорій, 48 викладачів-методистів, 37 — старших викладачів.

Ми пишаємося тим, що в стінах коледжу працюють Григорчук, Джугань, Ілінов, Коваленко, Солодченко, Ушакова та інші.

Своєрідним показником роботи коледжу є той факт, що його кращі випускники повертаються викладачами — 30 колишніх учнів присвятили свою професійну долю рідному училищу.

Особливе місце у підготовці вчителя відведено педагогічній практиці. Студенти здобувають навички роботи з дітьми в літніх оздоровчих таборах відпочинку Євпаторії, Севастополя, Запоріжжя.

Ми сприймаємо студента не як пасивного отримувача знань, а як особистість. Тому від викладачів вимагається не тільки вміння передати знання, а передусім — навчити студентів вчитися. Після закінчення коледжу 92 відсотки випускників продовжують навчання у ВНЗ III—IV рівнів акредитації.

У 1993 році училище одним із перших в Україні разом з Бердянським державним педагогічним університетом ім. П. Д. Осипенка та Запорізьким національним університетом, а з 1995-го — з Мелітопольським державним педагогічним університетом, Запорізьким гуманітарним інститутом «ЗІДМУ» створили навчальні науково-педагогічні комплекси, які нині успішно розв'язують проблеми безперервної педагогічної освіти за скороченим терміном навчання. Щорічно нею користується 260 випускників коледжу, які продовжують навчатися на факультетах згаданих вузів.

Довідка «Голосу України». Олександр Миколайович МЕЛЬНИК (*на знімку*) — кандидат педагогічних наук, викладач-методист, очолює раду директорів педагогічних училищ південного регіону. Організаційні здібності, працелюбність, наполегливість і завзятість, вміння масштабно мислити допомагають йому разом з педагогічним колективом успішно вирішувати питання професійної підготовки педагогічних кадрів.

Комплексний підхід до підготовки майбутнього педагога спонукає їх до самовдосконалення, до творчості: 70 відсотків студентів беруть активну участь у роботі гуртків, художніх студій, спортивних секцій.

Гордістю коледжу є «Криниченька» — ансамбль народної пісні, якому присвоєно звання народного колективу.

Колективи художньої самодіяльності беруть участь у фестивалях та конкурсах у Кременчуці, обласному молодіжному фестивалі «Таланти твої, Україно», конкурсі «Зорепад».

У коледжі добре організована спортивна робота. Щорічні спартакіади, туристичні походи, спортивні ігри сприяють зростанню спортивних досягнень, зміцненню здоров'я, формують професійні навички студентів.

Багато цікавих справ проходить за участю студентського парламенту, наукового товариства, члени яких — переможці олімпіад, конкурсів, змагань, учасники науково-теоретичних конференцій та семінарів.

Ми усвідомлюємо, що Запорізький педагогічний коледж, як і вся система освіти, покликаний ефективно сприяти створенню умов для пізнання людиною себе і світу, розвитку і самореалізації особистості.

Олександр МЕЛЬНИК, директор коледжу.

Запоріжжя.

■ ШКІЛЬНИЙ АВТОБУС

Гімназисти на коні

Автобус з написом «Від Президента України Віктора Ющенка», за кермом якого був голова облдержадміністрації Арсен Аваков, в'їхав до смт Краснокутськ, де на нього чекали вчителі й учні з села В'язове. Їм і було вручено ключі від «Газелі», яку передано сільській школі у рамках програми «Шкільний автобус».

В'язове — віддалене село, а отже, цим автобусом діти добиратимуться не лише на уроки, а й до музеїв і театрів Харкова, на різноманітні конкурси, фестивалі, спортивні змагання.

Важливою подією для району стало і відкриття спортивної зали у Краснокутській гімназії. Навіть в обласному центрі не так просто знайти подібну споруду, обладнану суперсучасними гімнастичними та іншими тренажерами, якісним інвентарем, найкращим імпортним спорядженням, спеціальними технічними матеріалами.

Краснокутська гімназія навчає та виховує 865 обдарованих та здібних дітей не лише з райцентру, а й з навколишніх сіл. Для цього заклад має все необхідне: висококваліфікованих вчителів, сучасні класи, комп'ютери, підключені до глобальної мережі Інтернет. Укладено угоди про співпрацю з ВНЗ області.

Шукаймо таланти серед немовлят

■ УРОК ПСИХОЛОГІЇ

Наприкінці 80-х я бачила фільм, який у деталях пам'ятаю й досі. Називався він «Я та інші».

...До кімнати заходять 12 малюків років п'яти-шести. Вони сідають навколо столика, на який ставлять дві пірамідки — білу й чорну. Експериментатор: «Діти, зараз сюди зайде хлопчик, а ви йому скажете, що обидві пірамідки чорні. Ну, дітки, які піраміди? — «Чорні». — «Обидві чорні?» — «Обидві».

Відчиняють двері. «Андрійчику, заходь, сідай з нами». Заходить. Експериментатор звертається до малюків: «Дітки, якого кольору ці пірамідки?» — «Чо-о-рного». — «Обидві чорні?» — «Обидві чорні». Потім так само, але вже поодинці відповідає кожен із дванадцяти. Доходять до Андрійка. «Андрійку, які ці пірамідки?» Хлопчик дивиться з неймовірною напруженістю — збентежено, розгублено. Адже має зробити вибір між чесністю і, якщо хочете, безчестям. (Цей кадр потрясає). «То якого кольору пірамідки?» — знову запитує жінка-експериментатор. Хлоп'я мовчить, може, ще вагається. Дивиться на дітлахів. А потім тихо так: «Чорні». — «Обидві чорні?» — «Обидві». — «Дай мені білу пірамідку». Він подає білу. Експериментатор: «Ти щойно сказав: обидві чорні, а подаєш білу». Наступний кадр також вражає. Хлопчик якось дивно нахилив голівку, велика сльоза покотилася по щічці, і відповів: «Я не знаю...».

Експеримент геніальний, хоча й жорстокий. Він показав муки дитини думаючої, дитини, котра згубила своє «Я» на очах у всіх тільки тому, що 12 дітей сказали інше. Отже, відбувся злам особистості у найніжнішому віці.

Запитую в академіка Івана Зязюна:

— В окремої людини є совість. А чи є совість у маси (колективу, натовпу...)? Чи там діє інстинкт?

Однак такі маси людей недовговічні. Вони й виникають у часи революцій, смути.

— А коли треба починати виховувати особистість?

— Вважаю, не тільки від дня народження, а ще у лоні матері. А ще раніше — в історії роду. Відбір природний є. Десь з 11 років чітко виявляються типи дітей. Це — або художній, або розумовий, або середній. Таланти проявляються на крайностях типів. Мислительний дає хорошого науковця. Художній — художника (письменника, композитора тощо). А середній «вибухає», невідомо чому, на поєднанні одного й другого типів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

— Є й така думка. Треба пам'ятати, що в кожного з нас є вроджена якість — іти за авторитетом більшості. Революційні бунти, скажімо, — то царство натовпу. Ставши часткою його, людина може заразитися певним ставленням до події й потрапити під гіпнотичний вплив. Може втратити голос совісті, почуття відповідальності, інстинкти оголюються, з'являється відчуття нездоланної сили.

Наголошую: процвітатиме та країна, котра шукатиме таланти своїх громадян у ранньому віці. Японія — тому підтвердження.

Таїса МОСТОВА, журналіст.

Навчати азбуки шестирічок запізно

■ ВІДКРИТИЙ УРОК

До начальника головного управління освіти і науки Харківської облдержадміністрації Людмили БЄЛОВОЇ (на знімку) я звернувся із запитаннями, які всім уже дещо набридли, але не втрачають, на жаль, своєї актуальності.

— Людмило Олександрівно, Комітет Верховної Ради з питань науки й освіти схвалив і рекомендував парламенту прийняти закон про обов'язкову дошкільну освіту. Багато хто з батьків і педагогів сприйняли це як нав'язування порядків «совдепії»...

— На жаль. Хіба погано було 15 років тому, коли практично всі діти приходили до першого класу і вміли вже читати і рахувати? Тепер, за даними нашого міністерства, 40 відсотків до школи не готові. Але ж відомо: 50 відсотків інтелекту людини формується до п'яти років. А про який розвиток може йтися, якщо дитина покинута напризволяще.

— Але сьогодні дитсадки, де традиційно шестирічок навчали грамоти — у руках бізнесменів і установ, далеких від освіти.

— Зниження народжуваності протягом десятка років негативно позначилося на дошкільних закладах. Але демографічна ситуація рано чи пізно поліпшиться.

І вже сьогодні треба думати про розширення мережі дитсадків. У Харкові, зокрема, міський голова цю проблему потихеньку розв'язує. Але це не тільки його головний біль. Батьки, педагоги розуміють, що у першокласників повинні бути однакові стартові можливості «гризти» граніт науки. Тому ми вітаємо різні форми підготовки дітей до школи: приватні дошкільні заклади, гувернантство, навчання в родині. У Дергачівському районі, скажімо, ведеться короткочасна підготовка п'ятирічок, котрі ходять до школи у певні дні тижня, вихідні, вечірній час.

— В одній лише Харківській області працює 13 вузів, що мають статус національних. Його не проти одержати і ще 15 регіональних закладів III—IV рівнів акредитації.

— По-моєму, треба оголосити мораторій на надання статусу «національний». Розумію, для вузу, його співробітників і студентів — це престижно й у матеріальному плані вигідно. Але ж знецінюється саме звання «національний», здобути яке стає модним.

— Що ви, Людмило Олександрівно, кажете студентам, котрі скаржаться на викладачів-хабарників?

— Якщо впевнені у своїх знаннях — не давайте хабара. І не мовчіть, коли оцінюють їх несправедливо. За мовчазного прощення педагога-рвача, а тим паче за провокування його на побори, — ми корупцію у вузах не здолаємо.

Іван ІЛЛЯШ.

Харків.

Грошей немає, тому що вони «в тіні». Як розв'язати архіважливе завдання

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Усі, без винятку, уряди незалежної України одним зі своїх пріоритетів проголошували детінізацію економіки і легалізацію зарплати. На цей само клаксон давили всі кандидати в президенти і президенти. І це не дивно. Адже неможливо істотно підвищити рівень життя населення, провести пенсійну і соціальну реформу без відповідного наповнення бюджету.

Власне, і нинішній уряд Юрія Єханурова замахнувся на одну із найскладніших проблем у всіх пострадянських країнах: підвищити соціальний захист народу неможливо, тому що в бюджеті немає грошей, а їх немає тому, що тінізація економіки, як і раніше, перевищує середньосвітові показники.

Пам'ятаєте, був період у нашій історії, коли один із прем'єрів, щоб розв'язати проблему детінізації, то закривав директорат у Національному палаці мистецтв «Україна», то виводив його в поле на навчання з цивільної оборони. Не допомогло. Зрушення сталися, коли уряд очолив нинішній Президент, а Першим віце-прем'єром у нього був Ю. Єханурова. Отже, у нинішнього прем'єра є вже якийсь досвід розв'язання проблеми. Це дає надію.

Інформація до роздумів

Згідно з офіційною статистикою 36 відсотків громадян нашої країни як еквівалент місячної зарплати одержують не більше 320 гривень, що нижче рівня прожиткового мінімуму (429 гривень). Лише в 10 відсотків працюючих українців зарплата відповідає встановленому прожитковому мінімумові. 16,2 відсотка перевірених підприємств не виконують вимоги законодавства з виплати мінімальної зарплати, 16 відсотків підприємств порушують норми галузевих договорів. Що цікаво, у бюджетній сфері найвищий показник заборгованості у зарплаті спостерігається на підприємствах Мінпаливенерго, Мінпромполітики і Фонду держмайна.

Запитання: чому за це ніхто не несе покарання?

За січень—серпень заборгованість з виплати поточної зарплати становила 326,5 млн. гривень. За такий само період минулого року ця цифра дорівнювала 261 млн. Замисліться: основними боржниками перед власними співробітниками є економічно активні підприємства. І ще одне. Зарплата на підприємствах державної форми власності вище, ніж у приватному секторі. Хоча ефективність праці на порівнянних процесах має зворотні пропорції. Висновок? Горезвісні зарплати в конвертах не зникли.

Поки що уряд пішов шляхом адміністративного наведення порядку: в оціночному рейтингу діяльності глав облдержадміністрацій з'явився ще один показник — відповідність офіційних зарплат мінімальній зарплаті, прожитковому рівню... Так, так, знову горезвісне адміністрування. А що зробиш, якщо згідно із законодавством зміни в податкове законодавство можна вносити не пізніше, ніж за півріччя до початку нового податкового року. На жаль, чудові весняні дні, придатні для таких серйозних справ, давно скінчилися. Тепер доведеться чекати, поки з'явиться нова редакція Податкового кодексу і за нього проголосує парламент.

Хоча, якщо бути справедливим, треба сказати, що вже цього року нова влада спробувала поліпшити податкове поле. Скасовано низку пільг з ПДВ, податку на прибуток, акцизного збору, підвищено вартість ліцензій на виробництво, імпорт і оптову торгівлю тютюном і спиртом.

Інформація до роздумів

У 2005 році в Україні порушено 1450 кримінальних справ за фактом невиплати зарплати. 1115 справ направлено в суди. Найбільшу кількість справ за фактами невиплати зарплати порушено в Дніпропетровській області, якою до 8 вересня керував нинішній прем'єр. У даний час уже відшкодовано 600 млн. гривень заборгованості у зарплаті.

Погодьтеся, що за податкового навантаження на фонд оплати праці в розмірі 63,47 відсотка зарплату з «тіні» вивести неможливо. Тому, судячи з озвучених заяв уряду, серйозний пакет документів буде запропоновано парламенту вже на початку 2006 року. Кажуть, що на 3 відсотки скоротяться соціальні відрахування з фонду оплати праці. Потім навантаження на фонд оплати праці ще зменшаться. Одні фахівці з Кабміну пропонують збільшити ставки податків на підприємство, що виплачує маленьку зарплату. Є інформація, що інші фахівці пропонують узагалі перенести податковий тягар з підприємства на найманого робітника. Як це зроблено в Польщі й інших країнах.

Часу не розкачування немає. Негативні тенденції тінізації зарплати треба переламати в найкоротші терміни. Завдання, як казав один відомий політичний діяч, — архіважливе. І архіскладне. Але альтернативи немає.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) постановою від 02.11.2005 р. порушено справу № Б-50/166-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю агрофірми «Молодівське», код 30773180 (адреса: 62653, с. Молодова, Волчанського району Харківської області), р/рахунок 2600512130699 в ХФ АКБ «Правекс-банк», МФО 350493).

Розпорядником майна призначений Ровний Анатолій Вікторович (ліцензія серія АА від 21.07.2004 р., адреса: Харківська область, п. Комуніст, вул. Миру, 5, кв. 8).

Претензії кредиторів і пропозиції санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) від 22.09.2005 р. у справі № 12/93-05 було порушено провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Київспецсільгоспмонтаж» (40012, м. Суми, вул. Харківська, поштове відділення 12, код ЄДРПОУ 00910564, р/р 26007201665101 СФКБКФС «Експобанк», МФО 320421).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Деревянка Данила Валерійовича (ліцензія № 783002, серія АА, видана 16.03.2004), адреса: Запорізька обл., м. Вільнянськ, вул. Леніна, буд. 51).

Всі заяви кредиторів та санаторів направляти протягом 30 днів з дня даної публікації.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) ухвалою від 08.08.2005 р. порушив провадження у справі №160/14-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Зоря» (Київська область, Броварський район, с. Світильня, вул. Корольова, 4; код ЄДРПОУ 30839424)..

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Жеронкіна Д. Л. (ліцензія №783042 від 30.03.04 року; Бориспільський р-н, с. Пролiски, вул. П. Морозова, 13, кв. 47).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Одеської області (65009, м. Одеса, просп. Шевченка, 24) по справі № 7/256-05-9438 від 25.10.2005 року порушено провадження у справі про банкрутство Малого приватного підприємства «Орхідея» (65481, Одеська область, м. Южний, вул. Приморська, 21/103; код ЄДРПОУ 23866587; р/р № 26008301269 в Філії АБ «Південний», МФО 328964).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого - Гриба Євгенія Григоровича (м. Одеса, вул. Ак. Корольова, буд. 81/1, кв. 60; ліцензія серії АА № 779180 від 30.07.2004 року.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 03.11.2005 року по справі №7/103 визнано банкрутом Приватне сільськогосподарське підприємство «Іскра» (39260, Полтавська область, Кобеляцький район, с. Озера, код ЄДРПОУ 03771212, р/р №26001178553001 в Кременчуцькому відділенні КБ «Приватбанк», МФО 331531) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Макового О. В. (ліцензія АБ №216857 від 05.04.2005 р.).

Адреса: 36039, м. Полтава, вул. Шевченка, 52, к. 402, тел.: 8 (0532) 560-037.

Постановою Господарського суду Луганської області (пл. Героїв ВВВ, 3а, м. Луганськ, 91016) від 18.11.2005 р. по справі № 19/142б визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура відкритого акціонерного товариства «Луганська обласна фабрика хімчистки та фарбування одягу» (91017, м. Луганськ, вул. Цимлянська, буд. 1, код ЄДРПОУ 03052776, п/р 26004197303002 в ЛФ «ПриватБанк» м. Луганська, МФО 304795).

Ліквідатором боржника призначений Голова ліквідаційної комісії боржника Кулик Віктор Вікторович, м. Луганськ, вул. Шелкового, 35, тел. (0642) 53-21-21.

Претензії приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 17.11.2005 р. по справі №14/4827 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Зінал», м. Черкаси, вул. Різдв'яна, 90, к. 99, код ЄДРПОУ 21355533, п/р №26006201942001 в Черкаській філії ВАТ КБ «ПРОЕКОНОМБАНК» м. Черкаси, МФО 354875).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білеру Олега Вікторовича (18005, м. Черкаси, вул. Волкова, 59, кв. 35, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 22.03.2004 р., серії АА №783030, тел./факс: (0472) 76-79-77, 41-67-64).

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) постановою № 12/44-05 від 14.11.2005 р. визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «Бобрицьке» (42070, Сумська область, Роменський район, с. Бобрик, вул. Леніна, 58, код 30915080) банкрутом, відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Атаманову Тетяну Миколаївну (АБ № 216921 від 07.04.05 р.) адреса: 40004, м. Суми, вул. Супруна, 3, кв. 2.

Згідно рішення засновника від 28.11.2005 року проводиться ліквідація Приватної виробничо-торгівельної фірми «Корнус Плюс» (юридична адреса: м. Суми, вул. Рубіжна, 9, ід. код 23049888), головою ліквідаційної комісії призначено Білика Сергія Івановича.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня виходу оголошення за адресою: 40012, м. Суми, вул. Харківська, 122 (3-й поверх).

Господарським судом м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушено справу № 43/797 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Віта Транс Світ», код ЄДРПОУ 31564283, м. Київ, вул. Службова, 5 та введено процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна боржника призначено Тарасенка Т. П. (Ліцензія Серія АА № 783074 від 19.04.2004 року, пош. адреса: 04070, м. Київ-70, а/с 24), вимоги кредиторів приймаються в тридцятиденний строк з моменту опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Горлівська автобаза»,

повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляється активи ВАТ «Горлівська автобаза»: 1. Автомобіль КамАЗ-5410 (несправний), 1990р., напівпричіп ОдАЗ-9357 (несправний), 1990 р., початкова ціна продажу -8432,83грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 421,64грн. 2. Автозаправна станція, ємності, споруди, початкова ціна продажу - 14799,88грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 739,99грн. 3. Автомобіль КамАЗ -5410 (несправний), 1989р., початкова ціна продажу - 12733,41грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 636,67 грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів з дня публікації у газеті по 11 грудня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 11 календарних днів з дня публікації інформації 13 грудня 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ «Горлівська автобаза». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура щодо Приватного підприємства «Спецторг», постанова від 20.10.2005 р., справа № 5/97 Б, код ЄДРПОУ 32713359, юридична адреса: 85400, Донецька обл., м. Селидове, вул. Гоголя, буд. 12, кв. 25, р/р 26005301490730 у Селидівському відділенні «Промінвестбанку», МФО 334312.

Ліквідатором призначений Лесніков Є. Є., 85483, Донецька обл., м. Новогродівка, вул. О. Кошевого, 37/19, ліцензія № 116080.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, просп. Шевченка, 18/1) від 24.10.2005 р. порушено справу №6/107-05 про банкрутство Ямпільської районної спілки споживчих товариств Сумської облспоживспілки (41200, Сумська обл., Ямпільський р-н, смт. Ямпіль, вул. Боженка, 30, код 01767063, р/р 260018708 в СОД АППБ «Аваль», МФО 337483).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козіна Дмитра Васильовича (40035, м. Суми, вул. Інтернаціоналістів, 5, офіс, 22, ліцензія серія АА №487785 від 22.04.03 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва по справі №24/528-б від 23.11.2005 р. визнано банкрутом Київське комунальне науково-виробниче підприємство «Кавітрон» (м. Київ, вул. Введенська, 40-б, код ЄДРПОУ 05792939, р/р 26003301261234 в Філії «Подільське від. ПІБ в м. Києві», МФО 322197) та відкрито відносно нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Стоян Марину Миколаївну (ліцензія серії АА №783109 від 27.04.2004 р., видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України), поштова адреса: м. Київ-107, а/с 34.

УКРАЇНСЬКА АГРАРНА БІРЖА

повідомляє, що **5 грудня 2005 року о 14-00 годині** за адресою:
м. Київ, вул. Саксаганського, 1 відбудеться
аукціон з продажу майна що належить підприємству-банкруту.

На аукціоні до продажу пропонуються будівлі та споруди, які обліковуються на балансі **ВАТ «Григорівський цукровий завод»** код **ЄДРПОУ 00372575**. Майно знаходиться за адресою — Київська обл., Обухівський р-н, с. Григорівна, вул. Леніна, 3.

Обсяг одного лоту включає весь перелік в кількості шістдесяти об'єктів виставленого на продаж майна, початкова ціна лоту **494 744,00** (чотириста дев'яносто чотири тисячі сімсот сорок чотири 00) гривень.

До участі в аукціоні допускаються юридичні особи всіх форм власності та суб'єкти підприємницької діяльності — фізичні особи, резиденти України.

Заявки на купівлю за встановленою формою приймаються з **9-00** до **12-00** години в день проведення Аукціону.

За детальною інформацією щодо виставлених лотів, правил проведення та допуску учасників до аукціону звертатися до Української аграрної біржі за телефонами (044) 289-50-48, 289-54-87 або до офіційного сайту біржі http://www. uame. com. ua.

Ціна на розміщення передвиборчої агітації в телеефірі ТОВ ПІІ "Телерадіокомпанія "НБМ" згідно Закону "Про вибори народних депутатів України" в період виборчої кампанії 2005-2006 р.

Час виходу з	до	Вартість за 1 сек. З податками
6:00	7:00	34,26
7:00	10:00	64,23
10:00	14:00	34,26
14:00	17:00	64,23
17:00	23:00	107,04
23:00	6:00	34,26

Ціна на розміщення передвиборчої агітації в радіо ефірі ТОВ ПІІ "Телерадіокомпанія "НБМ" згідно Закону "Про вибори народних депутатів України" в період виборчої кампанії 2005-2006 р.

Час виходу з	до	Вартість за 1 сек. З податками
06:00	07:59	17,13
08:00	09:59	21,41
10:00	11:59	17,13
12:00	13:59	21,41
14:00	16:59	17,13
17:00	19:59	21,41
20:00	23:59	17,13

Ціна на розміщення передвиборчої агітації в телеефірі ТОВ "Телерадіокомпанія "Експрес-Інформ" згідно Закону "Про вибори народних депутатів України" в період виборчої кампанії 2005-2006 р.

Час виходу з	до	Вартість за 1 сек. З податками
6:00	7:00	34,26
7:00	10:00	64,23
10:00	14:00	34,26
14:00	17:00	64,23
17:00	23:00	107,04
23:00	6:00	34,26

Ціна на розміщення передвиборчої агітації в радіо ефірі ТОВ фірма "Волинь"згідно Закону «Про вибори народних депутатів України» в період виборчої кампанії 2005-2006 р.

Час виходу з	до	Вартість за 1 сек. З податками
06:00	07:59	2,57
08:00	09:59	3,85
10:00	11:59	2,57
12:00	13:59	3,85
14:00	16:59	2,57
17:00	19:59	3,85
20:00	23:59	2,57

ТОВ «Агросервіс Поділля»

ідентифікаційний код № 31120516, р/р № 26005820 в Броварській філії АППБ «Аваль», МФО 321615, припиняє свою діяльність, претензії приймаються протягом місяця після публікації.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 21.11.05 р. по справі № Б-19/23-05 товариство з обмеженою відповідальністю «Діскан» (ЄДРПОУ 24676392, м. Харків, пр. Леніна, 40) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чекштуріну Тетяну Миколаївну (ліц. АА № 630039 від 18.11.2003 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення за адресою: 61052, м. Харків, вул. Дмитрівська, 31/35.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) від 06.10.2005 р. по справі № 7/100-05 порушено справу про банкрутство Приватного сільськогосподарського підприємства «Агро-Тера» (41760, Сумська область, Буриньський район, с. Сніжки, вул. Калініна, 1, код ЄДРПОУ 31818300).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Чжен С. П. (ліцензія № 116156 від 16 грудня 2004 року).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор СТОВ «Комуніст»

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На **конкурс** виставляються активи **СТОВ «Комуніст»:** 1. Будівлі та споруди ЛТВ «Сокіл» (адміністративний будинок, їдальня, будинок бджоляра, брудер, вбиральні, сараї, гараж), що розташовані за адресою: Донецька область, Краснолиманський р-н, с. Олександрівка, вул. Шевченко, початкова ціна продажу - 14756,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 737,80 грн. 2. Будівля їдальні, площа 223,8 м2, що розташована за адресою: Донецька область, Краснолиманський р-н, смт. Дробишеве, вул. Полухіна, початкова ціна продажу - 12025,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 601,25 грн. 3. Будівля магазину, 1965р., площа 104,1 м2, що розташована за адресою: Донецька область, Краснолиманський р-н, смт. Дробишеве, вул. Полухіна, початкова ціна продажу - 3320,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 166,00 грн. 4. Будинок овочівника (під розбирання), що розташована за адресою: Донецька область, Краснолиманський р-н, смт. Дробишеве, вул. Лісна, початкова ціна продажу - 1503,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок - 75,15 грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації в газеті по 26 грудня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 02 січня 2006р. о 1400 за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8 в Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором СТОВ «Комуніст». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-86 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua

Ухвалою від 14.11.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу №Б 29/144/05 про банкрутство ПП «Лагуна», 51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Прибера, 2-А; р/р 26004015280101 в ПФ АППБ «Аваль», МФО 306726, ЗКПО 31572870.

Розпорядником майна призначена Чеснова Наталя Володимирівна, ліцензія АБ 216702, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-а, оф. 210, тел.: 36-10-75.

Ухвалою від 14.11.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу №Б 29/146/05 про банкрутство ТОВ «Рубін», 52744, Дніпропетровська область, Петропавлівський район, с. Миколаївка, вул. Першотравнева, 147, р/р 26000006870201 в ПФ АППБ «Аваль», МФО 306726, ЗКПО 30912446.

Розпорядником майна призначена Чеснова Наталя Володимирівна, ліцензія АБ 216702, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-а, оф. 210, тел.: 36-10-75.

Ухвалою від 14.11.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу №Б 29/145/05 про банкрутство Виробничо-комерційного приватного підприємства «Імперія», 51800, Дніпропетровська область, смт. Петриковка, вул. Піонерська, 4; п/р №26000007281 в ДФ АППБ «Аваль», МФО 306663, ЄДРПОУ №31131423.

Розпорядником майна призначено Морозова Ігоря Анатолійовича, ліцензія АА 419481, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, буд. 34, кв. 14.

Ухвалою від 14.11.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу №Б 29/147/05 про банкрутство Приватного підприємства «Едмунд», Дніпропетровська область, Солонянський район, с. Башмачка, 52400; р/р 26004590770100 в ДОД АППБ «Аваль», МФО 305653.

Розпорядником майна призначено Морозова Ігоря Анатолійовича, ліцензія АА 419481, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, буд. 34, кв. 14.

Ухвалою від 21.11.2005 р. господарського суду Одеської області по справі № 7/283-05-10362 визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру Сільськогосподарського товариства «Прогресс» (Одеська область, Кодимський район, с. Івашків, код ЄДРПОУ 03374273). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дарієнко Віктора Дмитровича, ліцензія серії АА № 485256 від 02.04.2003 р. Ліквідатором проводиться продаж майна банкрута.

Кредиторам банкрута з грошовими вимогами та бажаючими придбати майно банкрута звертатись до підприємства або ліквідатора по телефону 8-050-316-82-18.

Арбітражний керуючий (ліквідатор) АОЗТ «Лозівське швейне торгівельне підприємство»

Воловик Л. О. проводить продаж активів підприємства-банкрута - цілісний майновий комплекс будівель, споруд та обладнання у діючому стані. Розміщений у центрі міста Лозова, поблизу ж/д станція, земельна ділянка 0,92 га, 4 цеха - 1373 м², адміністративна будівля - 262 м², газ, вода, каналізація, бетонна огорожа.

Ознайомитися з повним переліком майна та цінами по телефону: 9-067-57-97-256.

Відкрите акціонерне товариство «СПОРТЕК»

Повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які призначені на 19 січня 2006 р. о 10.00 за місцезнаходженням товариства (65070, м. Одеса, вул. 25 Чапаївської дивізії, 9).

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту зборів та обрання робочих органів зборів.
2. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за період 2002-2004 роки.
3. Звіт та висновки ревізійної комісії товариства за 2002-2004 роки.
4. Звіт спостережної ради товариства за 2002-2004 роки.
5. Затвердження річної фінансової звітності товариства за 2002-2004 роки.
6. Затвердження порядку розподілу прибутку товариства за 2002-2004 роки.
7. Відкликання та обрання голови та членів правління товариства.
8. Відкликання та обрання членів спостережної ради товариства.
9. Відкликання та обрання членів ревізійної комісії товариства.
10. Про затвердження реєстроутримувача та умов договору з реєстроутримувачем.
11. Внесення змін до статуту товариства.
12. Затвердження положення про лічильну комісію.
13. Затвердження положення про мандатну комісію.
14. Затвердження положення про порядок ознайомлення акціонерів з інформацією.
15. Затвердження рішень правління за період 2002-2005 роки.

Реєстрація учасників зборів 19 січня 2006 р. з 8.00 до 9.45 за пред'явленням документа, який посвідчує особу (для представників акціонерів - також довіреність, оформлена відповідно до законодавства).

В зв'язку з здійсненням відновлення системи реєстру ВАТ «Спортек» право участі в зборах мають особи, які підтвердили право власності на акції товариства в порядку, викладеному в інформаційному повідомленні, направленому акціонерам.

Акціонери можуть ознайомитися з документами, пов'язаними з порядком денним, за місцезнаходженням товариства. Письмові пропозиції щодо порядку денного зборів надаються не пізніше 30 днів до дати проведення зборів.

Тел.: (0482) 650-034.

Правління.

Постановою Господарського суду Черкаської області (18000, м. Черкаси, бул. Шевченко, 307) від 10.11.05р. у справі № 01/1618 визнано банкрутом науково-виробничий кооператив «Візир» код ЄДРПОУ - 14194433 (м. Черкаси, вул. Гагаріна, 45, к. 222) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Занько Миколу Миколайовича, ліц. АБ № 216861 від 10.03.05 р. (18021, м. Черкаси, вул. Героїв Дніпра, 81, к. 409), тел. 80677653820.

Ліквідатор ВАТ «Цукровий завод ім. Т. Г. Шевченка»

реалізує на відкритих торгах, 06 січня 2006 року о 13-00 за адресою: м. Київ, Кловський узвіз, 9/2, офіс 70 пройдуть відкриті торги (аукціон) з продажу майна підприємства-банкрута ВАТ «Цукровий завод ім. Т. Г. Шевченка», а саме: Тургогенератор - П-1,5/21/5 (виробник - ВАТ «Калужський турбінний завод», 1997 року виробництва) у використанні не був.

Заяви приймаються до 12 години 00 хвилин 04 січня 2006 року за адресою: м. Київ, Кловський узвіз, 9/2, офіс 70. Початкова вартість з урахуванням ПДВ, складає 340 000 грн. Гарантійний внесок (10% від вартості).

Гарантійний внесок перераховується на р/р 2600000220079 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 331983, код 00372552. Плата за реєстрацію за заяви 17 грн. перераховується на р/р 2600000220079 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 331983, код 00372552. У разі надходження однієї заяви на придбання Турбогенератор - П-1,5/21/5 його продаж здійснюється за початковою ціною. Організатор Торгів ПП «Консалтінг».

Заявки направляти на адресу: м. Київ, Кловський узвіз, 9/2, офіс 70, тел. 521-04-65, факс - 280-50-96. Ліквідатор Лінкевич О. М.

Н
НОВИЙ
КАНАЛ

Розцінки вартості ефірного часу для розміщення передвиборної агітації в ефірі Закритого акціонерного товариства "Новий канал":

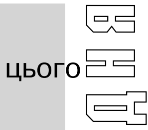
Вихідні	Ціна за 1 сек. (вкл. податки)	Будні	Ціна за 1 сек. (вкл. податки)
03:00 - 04:00	4,35 грн.	03:00 - 04:00	2,52 грн.
04:00 - 05:00	3,16 грн.	04:00 - 05:00	2,10 грн.
05:00 - 06:00	3,56 грн.	05:00 - 06:00	2,94 грн.
06:00 - 07:00	7,12 грн.	06:00 - 07:00	8,40 грн.
07:00 - 08:00	13,84 грн.	07:00 - 08:00	15,97 грн.
08:00- 09:00	26,50 грн.	08:00- 09:00	29,84 грн.
09:00 - 10:00	33,23 грн.	09:00 - 10:00	34,46 грн.
10:00 - 11:00	49,84 грн.	10:00 - 11:00	43,70 грн.
11:00 - 12:00	56,96 грн.	11:00 - 12:00	41,18 грн.
12:00 - 13:00	63,29 грн.	12:00 - 13:00	45,38 грн.
13:00 - 14:00	60,52 грн.	13:00 - 14:00	45,80 грн.
14:00 - 15:00	57,36 грн.	14:00 - 15:00	43,70 грн.
15:00 - 16:00	62,50 грн.	15:00 - 16:00	58,41 грн.
16:00 - 17:00	67,25 грн.	16:00 - 17:00	72,28 грн.
17:00 - 18:00	67,64 грн.	17:00 - 18:00	81,94 грн.
18:00 - 19:00	84,65 грн.	18:00 - 19:00	79,84 грн.
19:00 - 20:00	93,75 грн.	19:00 - 20:00	104,64 грн.
20:00 - 21:00	140,03 грн.	20:00 - 21:00	172,29 грн.
21:00 - 22:00	109,17 грн.	21:00 - 22:00	121,44 грн.
22:00 - 23:00	110,36 грн.	22:00 - 23:00	112,20 грн.
23:00 - 0:00	68,43 грн.	23:00 - 0:00	77,32 грн.
0:00 - 01:00	30,06 грн.	0:00 - 01:00	25,21 грн.
01:00 - 02:00	18,59 грн.	01:00 - 02:00	13,45 грн.
02:00 - 03:00	7,91 грн.	02:00 - 03:00	5,04 грн.

Вибір Замовником часу випуску в ефір агітаційних матеріалів здійснюється в межах часу відведеного ЗАТ "Новий канал" для розміщення передвиборної агітації.

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 2 ГРУДНЯ 2005 ■ № 229 (3729)

На вихідні в Україні очікується хмарна погода з проясненнями. Часом мокрий сніг і дощ, у південній частині переважно дощ. Вітер північно-східний та східний, 5—10 м/с, на Лівобережжі місцями пориви 15—20 м/с. Температура у південних, Донецькій та Луганській областях вночі 0—4° тепла, вдень 4—8° тепла; в Криму вночі 3—8°, вдень 9—14° тепла; на решті території вночі від 6° морозу до 1° тепла, в Карпатах та на Прикарпатті вночі до 10° морозу, вдень близько 0°.

2 ГРУДНЯ

■ 1863 р. Прем'єра опери С. Гулака-Артемовського «Запорожець за Дунаєм» — першої української опери.
■ 1864 р. У Росії прийнято нові принципи судочинства. Зокрема, запроваджено суд присяжних.
■ 1925 р. У Харкові почала виходити газета «Комсомолець України» (з 1943 — «Молодь України»).
■ 1942 р. У Чикаго (США) група вчених на чолі з Енріко Фермі вперше здійснила на практиці ядерну ланцюгову реакцію.
■ 1960 р. У Кривому Розі відбувся пуск найпотужнішої в світі доменної печі «Криворізька-Комсомольська».

■ **КОСМЕТИЧКА**

Три захисники

Холодної пори року кращими друзями жінки мають стати живильні креми. І в ідеалі їх потрібно три. Нічний крем — зволожує і живить шкіру. Денний — зм'якшує її перед нанесенням макіяжу і, головне, захищає від холоду. Але в жодному разі, перед виходом на вулицю, не можна наносити на обличчя зволожуючий крем. Він створює ефект парової бані на шкірі й у холодну погоду завдає їй непоправної шкоди. Третій крем, що вам потрібен, — для повік. Виходити на вулицю, не захистивши від холоду найвразливішу шкіру — навколо очей, означає, забезпечити собі передчасні зморшки. Крім того, ці креми допомагають у боротьбі з темними колами і припухлостями під очима.

■ **СМАЧНІ СТРАВИ З ГАРБУЗА**

Салат

Візьміть: гарбуз — 600 г, чотири-п'ять яблук, один-два лимони, мед, горіхи.

Гарбуз і яблука наріжте соломкою, додайте цедру і сік лимона. Перемішайте, заправте медом, посипте подрібненими горіхами.

Тушкований з морквою

Необхідно: морква — 500 г, гарбуз — 300 г, горіхи волоські подрібнені — 2 столові ложки, молоко — 400 мл, вершки — 4 столові ложки, сіль та зелень — за смаком.

Гарбуз поріжте соломкою, змішайте з натертою на великій тертці морквою і горіхами, покладіть в каструлю. Залийте молоком, посоліть і тушкуйте під кришкою 25—30 хвилин. Перед подачею полийте вершками, посипте зеленню.

Наталя ПАХОЛОК.

■ **ЗДОРОВ'Я БЕЗ ЛІКІВ**

Протимікробна настоянка

Одну столову ложку сухої подрібненої трави звіробою залийте 1 склянкою окропу. Витримайте 15 хвилин на киплячій водяній бані, а потім залишіть остудитися на 30—40 хвилин. Процідіть і додайте десятипроцентний спиртовий екстракт прополісу (з розрахунку на 1/2 склянки настою — 20—30 крапель екстракту прополісу). Використовуйте цю настоянку для полоскання, якщо у вас — ангіна, хронічний тонзиліт та інші захворювання ротової порожнини і носоглотки.

Ноги треба поважати

І, звичайно, їх потрібно доглядати. Якщо на п'ятах є тріщини, робіть на ніч (протягом чотирьох тижнів) спеціальні ванночки. Додайте в 1 літр води 1 чайну ложку питної соди. Сполосніть ноги слабким розчином марганцівки, а потім на три години накладіть на тріщини пов'язку із синтоміциновою емульсією. Після таких процедур навіть глибокі рані загоюються вже через десять днів.

Мозолі розм'якшують за допомогою саліцилової мазі. Помивши ноги, накладіть її на загрубілі ділянки шкіри на п'ятах, зафіксувавши компресом на ніч. Ранком ватою зніміть залишки мазі. А ввечері, після ванночки, безпечною бритвою обережно зчистіть мозолі.

■ **ГУМОРИСТИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ**

Відгукуйтесь, не пошкодуєте!

* Більшість електричних приладів споживає менше електрики у вимкнутому стані.

* Ніколи не хваліть свого чоловіка. У чоловіків це викликає заздрість, а в жінок — бажання перевірити.

* Якщо ви боїтесь розтовстіти, випийте перед їдою 50 грамів коньяку. Коньяк притупляє почуття страху.

* Не можна дивитись у дзеркало, коли їси: щастя своє проїси. І коли п'єш — проп'єш. А в туалеті дзеркало взагалі краще не вішати.

* Якщо ви стали схожі на фотографію у своєму паспорті, терміново йдіть у відпустку!

Тільки Час знає...

■ **НЕ В ТЕМУ**

Колись у давнину на Землі був острів, на якому жили всі духовні цінності. Але одного разу вони помітили, як острів почав іти під воду. Усі цінності сіли на свої кораблі і попливли. Залишилася тільки Любов. Вона чекала до останнього, але, коли чекати вже не було чого, вона теж захотіла поплигти з потопаючого острова.

Любов покликала Багатство і попросилася до нього на корабель. Але Багатство відповіло: «На моєму кораблі багато коштовностей і золота, для тебе тут немає місця».

Коли повз неї пропливав корабель Смутку, Любов попросилася до нього, але той відповів: «Вибач, Любове, я такий сумний, що мені треба завжди залишатися на самоті». Тоді Любов побачила корабель Гордості і попросила її про допомогу. Але та сказала, що Любов порушить гармонію на її кораблі.

Поруч пропливала Радість, але через веселощі вона навіть не почула благання Любові.

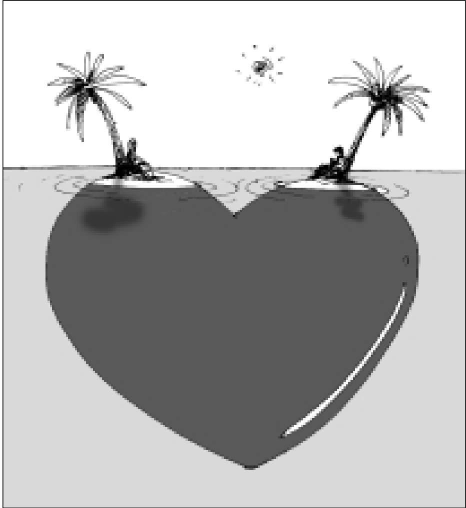
А Любов почула десь далеко голос:

— Підемо Любове, я візьму тебе з собою.

Любов обернулася і побачила старця. Він довіз її до суші, і, коли старець відплив, Любов схаменулася — вона забула спитати його ім'я.

Тоді Любов звернулася до Пізнання:

— Скажи, Пізнання, хто врятував мене? Ким був цей старець?

Пізнання подивилося на Любов і посміхнулося:

— Це був Час.

— Час? — перепитала Любов. — Але чому він врятував мене?

Пізнання ще раз глянуло на Любов, потім у далечінь, куди поплив старець, і промовило:

— Тому що тільки Час знає, наскільки важлива в житті Любов.

Наші імена

■ **ПРОПОНУЮ!**

Дуже мені подобається нова сторінка «Голосу України» «Парад порад». Здається, ніби знаю різні невеликі хитрощі, проте щоразу знаходжу щось нове. От і я вирішила звернутися до читачів через редакційних порадників із пропозицією.

Коли народжується дитина, батьки намагаються дати їй якесь рідкісне ім'я. З дівчатками трохи легше: можна зустріти Алевтину, Уляну, Софію, Тамілу, Марічку тощо. А ось серед хлопчиків «рідкісних» досить мало. Все якось Максим, Андрій, Сергій, Ігор, Олександр...

А я пропоную давати діткам забуті імена. Вірю, що вони захищатимуть у майбутньому від різних негараздів. Ось, приміром, чоловічі імена: Іларіон, Феодосій, Христофор, Варфоломій, Афанасій, Леонтій, Савелій, Платон, Максиміліан, Богуслав, Всеволод, Гліб, Добромир, Звенислав, Любомир, Мстислав, Подолян, Ростислав, Сніжан, Тихомир, Ярослав; і жіночі — Святослава, Зоряна, Богуслава, Владислава, Дарина, Млада, Орина, Роксолана, Сміяна, Ярина.

Олена ПЕТРЕНКО.

Прилуки Чернігівської області.

■ **ФОТОПОРАДА**

До техогляду готова!

Фото Олександра ГРИДІНА.

Долинська Кіровоградської області.

Кімнатні рослини: правила догляду

1. Не заливайте їх. Пам'ятайте, що корінню потрібна не тільки вода, а й повітря. Навчіться правильно поливати квіти.

2. Дайте їм спокій. Узимку рослини в оселі слід рідше поливати, менше підживлювати і тримати при нижчій температурі, ніж у період активного росту.

3. Змиріться, якщо рослина загинула. Якщо вам подарували квітку в горщику, а вона пропала, змиріться з цим і запам'ятаєте: вашої провини в цьому нема. Просто деякі типи квітучих горшкових рослин розраховані на тимчасове користування.

4. Створіть вологу атмосферу. Взимку повітря в кімнаті з центральним опаленням сухе, як у пустелі. Навчіться збільшувати вологість повітря в хаті.

5. Групуйте. Багато рослин розвиваються краще, коли утворюють групу. Навчіться правилам їх аранжування.

6. Пересаджуйте. Через рік-два після придбання більшість рослин втрачає привабливість. Можливо, рослину просто треба пересадити в більший горщик.

7. Вибирайте правильно. Не всякій рослині підходять ваші умови. Навіть досвідчений квітникар не зможе виростити тіньолюбну рослину на сонячному підвіконні.

8. Обзаведіться необхідним інвентарем. Купіть коновку з довгим носиком, обприскувач і зволожувач. Вам знадобляться також гарна земля, набір горщиків або кашпо, підпірки й мотузки. Ще потрібні м'яка губка, старі виделка і ложка, засіб для полірування листя й один-два невеликі секатори.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера Володимир КОРОЛЮК.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▶ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▶ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▶ Рукописів не повертаємо.

▶ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▶ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 460

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 659

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4370

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок —	454-84-92;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos